

5873

„LOOS №7359”

e
198.

Joh.Nestroy.

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS +

Eesti Üliõpilaste
Seltsi Tartus
Wanemuise näitelawa

N 12

Eesti Üliõpilaste
Seltsile ↔ ↔ Tartus
Wanemuise näitelawa

Loos nr. 7359.
(Lumpacivagabundus)

Kaljamäng lauludega
3 waatust (6 pildis).

Johann Neftroy järel
A. Simon.

Wanemuise
näitelawa
↔ TARTUS. ↔

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76121

Qualifed.

Linn, puusepafell. } rändajad käptööliised.
Kiit, rätsepafell. }
Rihm, kingsepafell }

Palutaja.

Lass, keldripoiss ühest ollewabrikust.

Pärn, kõrtsimees ja härbäripidaja Ulmis.

Anne, tema tütar.

Lohwi }

Kata }

Kaubajunt.

Puusepafell.

Hobelmann, puuseppmeister Wienis.

Peppi, tema tütar.

Truuta, pereemane Hobelmanni juures.

Koofi, tüdruk jaäljarnas.

Lihunik.

Maalija.

Epimene } teener }

Teine }

Epimene } jell }

Teine }

Nüdi juures Pragas.

Windig.

Lüftung.

Signora Palpiti.

Camilla) tema tütreid.

Laura (

Rahwas, käsitöölised, pidulised jne.

Mängukohtad: Ulmis, Pragast ja Wienis.

4.
Elimene waatus-
T. pilt.

Waba maakoht, maantee. Paremal
pool es pinn. Pahemal pool es wersatutuba
all kiwi.

1. etendus.

Lüim (üksi).

Lüim (tuleb paremalt poolt tagast, keppi
kaes, paun piljas). Nii oleme siis limmalähe
gal. Oieti pean ma küll häberema:
olen wäljaõppinud kistleri fell ja -jalad
lühewad mul ometi lüimist lanti. Ja
kas siis teifiti ka võimalik on? Kõrtfi=
müstel ka ääres on nü kõwa jüda, kui
nagu tammepuu! Aga kust see tuleb?
Sellest et inimised maal harimata on.
Ja mispärast on inimised maal hari=
mata? Sellepärast, et neil ainult kuufe=
puu mööbel on ja sellepärast ei tunne
nad polituri. Ja kes polituri ei tunne,
see on logarid. - Lüim tarwis natuke
pühata ja siis. - härbär üles otfida,
kus õõkorterit jaoks. (Is tub jah. pool ette

kiwi pääle.)

(Järgneva laulu esmärg algab.)

Rihm (tuleb paremalt poolt, paus sel-
jas).

2. stendus.

Rihm. Liim.

A:7 Buet.

Rihm. Ju tähed wilkivad taewa teel,
ja hulka maad on linna weel!
Kui jaakjin külana kerjata,
Siis kõnniko kõrtfi rutuga,
Saad kümme õlut ostakjin
ja tublist topfi tostakjin!
Mu pää on Joe igapäe,
Ei ta ka täna külmaks jäe!
Ei külmaks jäe!

(Jstub par. poolle pingi pääle.)

(Muusika muutub.)

Niit (tuleb pah. poolt, ta on kehwas rüüdes,
aga siiski nii palju kui võimalik ehitatud;
kannab reisiraua seljas; jookseb muu-
sika takti järelle hüpates, üks kord enne
tagapoolt üle näitelava mööda.)

3. Stendus.

Endised. Nüit.

Nüit (waga lustelikult).

Linn warsti on jääl,

Left hüüab mu haäl:

Juhe! juhe! juhe!

Jääl ilufam neid,

See waimustab meid!

Juhe!

See waimustab meid!

Püha on järgesti,

Left irda kergesti

Tantsu löö walgeni,

Homniku algeni!

Ei left saa küllalt veel

Left käes hüppan teel,

Rõõmus on minu meel

Ja hüüab keel:

Juhe! juhe! juhe!

(Rääkides.) Mis mehed need

jääl istuvad? (Leifab mõlemate wahel)

Linn (pakemal pool es kiwi pääl). Min

olen ~~hüüa~~ puusjapp.

7.
Rihm (paremal pool es-pingi pääl). Ja
mina olen kingsepp.

Niit. Ja mina rätsepp.

Rihm (hõngub üles). Tema on rätsepp?

Lüim (nõusamati). Katsume järele!

(Puhub rätsepa poole.)

Niit (lendab kui nõufulg Rihma poole).

Rihm (puhub nõusamati).

Niit (nagu emegi, Lüimi poole). Aga
jätke ometi järele!

Rihm ja Lüim (istuvad jälle maha).

Niit. Kas teie juba nõnda palju maad
kõna ära olete käinud, et teie väsinud
olete?

Lüim. Seda just mitte, aga soomisega on
Ritgas-lugu olnud. Mina ei ole mitte
rohkem kui paar penikoormat läbi
kõndinud.

Rihm. Ja mina magasin siit poole =
tunni tees esmal päätäie lahedaps,
— ühe Krakwi juures.

Niit. Mis, ühe Krakwi juures?

Rihm. Ja, ühe telegraphi juures!

See oli aga alles ahastus! — ja mis ma
jüü-ära jöin? Ühesja pudelit õlut; aga
viimastest sabaga tähest jaadix ei kanna
ma enam midagi!

Niit. Tõho, pergel! Mina olen täna ju-
ba kolm jaamavahet ära käinud, ja ei
junda seda filmapilku ära oodata, kus
ma tantsida jaaksin!

Lüim. Kuule, vennas, küll fina loikad
aga!

Niit. Sellepärast olen ma ka rättslepp!

Lüim. Minul ei ole mitte juft kehvad
jalad, aga kolm jaamavahet läbi
käia ja jüü-wel tantsida tahta,
seda ma ei yfu! Niisid katsume, et
ruttu härbari pääle jaame.

Rihm. Mul on äramootmata jänu!

Lüim. Koigepeält katsume õngitfida —
(Kerjamist järele aimates.) Armuline
herra, waene reisijele palub alandlikult
wäikest andi muusika jaoks! Jüü-jaab
alles elu täna õffel!

Niit. Lõbus peab olema!

Rihm Ma panen oma lambi tänä
nõnda täis, nagu ta wimalest jabaga
tahest jaadik weel ei ole olnud!

Lüim. Priskelt linna poole edasi!

A. 8. Laul.

Koik Kolm:

Nüüd seadkem jammud kätke linna,
Sis jõuame wagt õhtuks linna!

Säl wõime härbarisje minna,
Kus on lõbu laialt alati!

Mis meil õnge jääb,

Läbi kurgu lääb,

Kui on otjas see,

Edasi lääb tee!

Niit (peab kõrge tooni „tee“ peäl
ikka trillwit).

Lüim (Rihmale). Kas kuuled, kuidas
rätsepp mõkitab?

Koik Kolm. Seeparast wõtkem ruttu
linna

Linnapoole wapralt edasi!

Lüim (paremale poole waadates). Waa-
dake, jäält tuleb uus wõoras, jellele

Jellele hakkame külgi!

Niit. Ja, ja, lõome külgi! Kas teate?
Meie ütleme, et Kingsepp kurtum on,
jio annab ta meile tõesti midagi!

Lüim. Ja, ja!

Kõik kolm (Kingsepp keskel kübar käes,
pööravad jalutaja poole, kes paremalt
poolt tuleb).

4. etendus.

Endised. Jalutaja (tsilinder päas ja
raamat käes).

Lüim ja Niit (Rihma päale näidates).

Waene reifija, kurtum jumpti jell,
palub väikest armuandi!

Jalutaja (raamatut lugedes, jääb seis-
ma ja küsib Rihma käest). So? Teie ole-
te tumm?

Lüim ja Niit. Jah, Teie kõrgus, nüisugune
ne õnnetus!

Jalutaja (Rihmale, kes kübarat käes
hoides tema ees seisab). Kui kaua teie
juba tumm olete?

Rihm. Lündimiseft laadik!

11
jalutaja (kõigile kolmele). Oh, kuu
kelmid! (Läheb pah poole ära.)

Kõik kolm (hüüavad talle tagast järele).

Hitsipung! Koi! jne.

Rihm (töökõõpiga tal õhlinõri jesse).

Kõik kolm (võtavad jõe rästike ümber
kinni, lähuvad endist laulu korra-
pah poole ära):

Nüüd seadkem sammud kaksu jamma,
Lüü-jouame waft õhtuko lamma,
Jääl woime härbarisse minna,
Kus on lõbu laialt alati!

(Eesriie langeb.)

II. pilt.

Härbar Ulmis. Lauas, toolid. Uksed
taga keskel ja paremal ja pahemal
pool küljes. On õhtu. Kiuinlaad põle-
wad laudade pääl.

1. etendus.

Lass. Õllepoifid ja käsitöölised. Pärn.
Anne. Lohwi. Kata. Pillimehed taga-
pool ühe laua ümber.

A. g. Pärns.

Pillimehed (mängivad).

Koik (istuvad jaolt laudade ümber, jaolt tantsivad Kata ja Sohwiiga).

Laps (tantsib annega).

Koik. Elagu! Põsupereimes elagu!

Laps (tantsides). Üks klaas!

Pärn (annab talle puðeli kätte).

Laps. Terve jeltskonõ elagu! (Toob tantsides puðeli tühjaks, viskab tühja puðeli põrandale ja tantsib edasi.)

Niit, Liim ja Pihm (astuvad rekkussest jisse).

2. etendus:

Niit. Halloh! Liim on ju muutunud kuuksa!

Pihm. Kõrtimees! Puðel õlut! (Jstub pahemale poole.)

Liim. Mille ka üks puðel ja poltsoon neurufid!

Kata. Kuida wüfi te neid soowite?

Liim. Kas jaiapuruga ehk jaepuruga, see on näljasele puusipale ürspuhas!
(Jstub.)

Kõrtitudrukud (toowad mis-nõuti).

Miit (ühele muusikamehele). Siin on
kaks krossi, laske mulle üks pe-
nike waltzer! (Annab raha.)

Laps (kõrwale). See on lõbus pois-
!

Miit (Lapsele, kelle kõrwal Anne istub).
Teie lubate? (Annab tantsule kutsudes.)

Annab prilli, kas ma tohin paluda?
(Muusik algab.)

Miit (lööb hullupöörase keerutusi ja
laga ja hakkab tantsima).

Kata (toob Liimile õlut).

Liim. Ah, oota, rätsepp, fina li pea
mulle mitte häbi tegema. (Tõtab

Kata rinni ja tantsib temaga paar
karru ümber; wiimaks näeb ta ühte
noort nähtäolist waga kurwalt istumas;
ta jatab tantsimise järele ja ütleb
selele.) Ma usun teie olete wist pusepp!
(Muusik lõpeb.)

Pusepapell. Ja, kahjuks küll!

Liim. Mis juis-wiga on?

Pusepapell. Jgapidi.

Liim. Minul näfasmati; aga kes juis

Jellepäraft kurvastama hakkab? (Kõitfi-tübrukule) Hei! Tõoge jua minu arwel klaas weini!

Lass. Ei, jeda ei lafe ma mitte fündida, tana läheb kõik minu kulu pääle! Mina olen wõimuloojimisjel tuhat taalret wõitnud, tana ostan mina üksi!

Rihm. Tuhat taalret? (Kõitfitübrukule) Pudel õlut!

Lüim. Jus! Jus maitfeme juba terwijeks!

Nüt. See peab küll ilus õnn olema. Kui minule niifugune õnn juhtuks, ma ei istuks fuguigi enam maha, jus läheko rihkeluguni. (Tueb rutulife tantfukeerutufe)

Jih, ja tuline, ma rikastafin oma parema jala ära - ma pean juba maha istuma.

Lass. Mispäraft ei istu teie meie juurde, jöbrad?

Lüim ja Nüt. Kui lubatakse. (Jstuwad Lassji ja teiste juurde.)

Rihm. Weel üks pudel! (Tõodakse.)

Kall aeg on nüüd õmetigi midagi wõita.

Laps. Misparast?

Rihm. Jest et jeda enam ära tarwitada ei jaa. Aasta parast tuleb uus jabaga täht ja ilm lähel hukka, siis on see herra kõige oma omega mokas.

Lüim. Ära rumalust räägi! mitte midagi ei tule, mulle ütles jeda üksi professor.

Rihm. Mina tean aga jeda paremini, kui professor. Mina olen astronoomiat raamatust õppinud ja wahin ühte lugu tähti, kui ma õigel koju lähen.

Lüim. Ja kui ja purjus oled?

Nüt. Tähtsime poolest on küll minul pidu täna juba putud.

Laps. Noh, siis laulame ühes koos midagi, jest et meil nii lõbus tugu on.

Rihm. Hüwa! Ma olen ühe peenike se laulu teinud.

Lüim. Laps aga kuulda!

Rihm. Teie peate aga kõik kaasa laulma. Tõnad olen ma ühe armastuse romani järel wabalt seadnud.

Laps. See on tore! Mulle meeldiwad armastuse romanid waga!

16.

Rihm. Wahtige mulle näkku ja laulge
koix minuga ühes!

N° 10. Laul.

Rihm. Eduard ja Kuningunde,
Nüt (ühes) Kuningunde ja Eduard!

Rihm (Niidile) La laula walesti,
ja pead kõrgemalt laulma!

Nüt (istub toolileeni pääle)

Rihm (ühes kõikidega) (laulab isafi).

Eduard ja Kuningunde,
Kuningunde ja Eduard!

Rihm (Niidile) Niid laula jälle
kõrgelt! Ja pead madalamalt laulma!

(Nüt istub põrandale.)

Rihm ühes kõikidega (laulab isafi).

Eduard ja Kuningunde,
Kuningunde ja Eduard!

Laps See on tõesti tore!

Lüim Korrapäraselt liigutaw!

Rihm (kõrgitudruukle), Weel pudel
õlut! Niid laulame teife jalmi, see
on weel ilufam. Selles jutustatakse,
kuidas Kuningunde Eduardi tagast uskeff

3. etendus

Niit. Lüim. Rihm. Pärn. Kõrffitudrukud.
Lüim. Sellel ei wõi küll näoff näha, et ta
 tuhat kaalrit wõitnud on.

Rihm. Miko? Päl on küllalt rumal nägu.

Niit (kõrffimise käest). Kes ta siis õige on.

Pärn (Korraldab koas). Keldripoiss, õllewab
 rikult, jütšamalt lähedalt.

Kata ja Pohwi (teewad lauad puhtaks ja
kustutawad künnlad ära pääle ühe).

(Tuba pimmedamaks.)

Niit. Päl ta on, nüfugustel harimata
 inimestel on õnne! Rättsepp ei wõida
 ilmasgi midagi!

Pärn. Mina ei ole tema pääle fugegi
 kade, mina tänan jumalat, et mina
 need tuhat kaalrit wõitnud ei ole!

Lüim. Kas te hull olete?

Pärn. Ei wõi ütelda. Komme enne lõu-
 nat on juure loofi tõmbamine, siis wõib
 sada tuhat kaalrit wõita, ja see oleks
 midagi minule!

Lüim. Na, kes seda põlgab!

Taru. Mina võidan ka; jät minu; jät
minu naese wanaema on jeda numbrit
ükses näinud

Lüü. Noh, jüs- võidate kindlasti. Et aga
kõrffimees kána weel kapitalist ei ole,
jüs ehk muretset ta meile õlgi jüse, et meie
maha heita jaakfime. Warsti lähel juba
dowalger.

Taru. Waga häamelega! Mised ei tee
ükses mitte ükses. (Kõrffimees katab)

Tooje õled jüse! (Lähel pah. põle are)

Kata ja Sohwi (Lähel järele)

Taru 4. ständus.

Lüü. Wana haruldane mees, see teet-
fimees, tema ei ole jüguzi uhke jüle
õnneleopi päde, mis weel tõmbumata on.

Taru. Sadatuhad teatrit! See on üle
miljon püüeli õht - jeda ei jona mine-
ne ka jarema takimise ja are juse.

(Õhtus lüü jüüde, kus-kuunal põleb)

Õht (niifamata). Kingjapp, fina õled
wikits mees!

Pihme (wihafers-jaader). Rättjapp, hoia

ja minu eest!

Lünn (rakustades). Jääge rahule - häb-
nege! Waakake, kui õige järele mõt-
len, õnnelikuks, nagu eeldan, päris-
õnnelikuks ei tee mind raha mitte, kui
föäl juures weel midagi ei ole - (ohates)
weel midagi (jstub teiste juures)

Rihm Linn tahtmine ei saa ka
kunagi täis.

Niit (Rihmale). Aga kas ja arm ei
saa siis, tema armastab ju.

Rihm. Nõrkus!

Niit. Muudugi nõrkus! minu kuuldus-
nõrusest ja armastusest rääkida! Tääl
peaksite mind jutustada lahkma, ma
wõin teile oma armulugusid pataljooni-
de kaupa ette marsida lasta! (Lünnab
Lünnile küünla nina alla.)

Lünn (põrkab tagasi; wäike wähe aja
järele). Mina armastajin ühte ainu-
keft!

Niit. Ühte ainukeft? Wemas, see ei
ole wäewa wäärtgi, et sellest rääkida.

Kui ma õpipois olin, siis armastasin
 ma juba kümme tüüki. Minu eime=
 sel meistril, kelle juurde ma tellin tulin,
 oli ilus noor naene; naese meeldis mul=
 le ja mina temale ka, sest ma olin sel
 ajal piltilus noormees.

Rihm (võtab küünlatule ja õhik jella=
 ga laua ja toolide alt).

Lüim. Mis ja õhik, Kingsepp?

Rihm. Rätsepa ilusult.

Nüit. Kingsepp, ja oled vilets mees!

Rihm (ütleb karates). Rätsepp, hoia sa
 minu eest!

Lüim (rahustades). No, no —!

Nüit (jutustab edasi). Ükskord ammas
 naesuse mulle ühe muisu, jääl tuleb
 meister juurde, ja see eesl vihastab en=
 nast jelle üle, et tema naene mulle mu=
 ja andis, ning kihutab mind jalamaid
 minema. Minu teisel meistril oli viis
 tütar — need olivad kaksküü — need ar=
 mastasin ma kõiki kolme korraga.
 Ükskord mängisime me pandimängu,

— noh, ja tead, see lõpeb ka muusutami-
 tega —

Rihm. Jgakorõ!

Nüt. Kui meie pandis wälja lunas tafiine,
 tuleb meister, annab mulle iga tütre
 eest kaks kõrwakülu ja kibutab mind
 minema.

Rihm. Kaks kõrwakülu? See on lugu!
 (Lükkab Nütile küünlatule minna alla.)

Nüt. (pöörab tagasi, wäike wakaaja jä-
 relle). Kas pole tõsi? Ma olen sinu käes-
 ti rahul olnud, kui ta mulle iga tütre
 eest ühe kõrwakülu oleks andnud, aga
 kaks kõrwakülu — see on päris raiska-
 mine! — Minu kolmandal meistril, sel
 oli ühe kakskümne ühe aastane õeste-
 laps!

Linn. Mis see ju on, õestelaps?

Rihm. Jäta mind rahule, mina ei
 tea; terwel taewavõlvil ei ole ühtegi
 õeste-laps!

Nüt. Lina oled harimata inimene!

Rihm. (ahwardades üles karates).

Katsepanahk, ma ütlen! ^{23.}

Niit (wihafelt Rihmale, kuna ta ise en-
naft Liimi Jelja taha hoia!) Kes-mõlemaid
lepitada katseb). Puijapp, hoia mind
tagasi, - muidu juhtub õnnetus! Hoia
mind tagasi!

Liim (waigistades). No, no!

Mõlemad (istuvad jälle).

Liim. Jääge rahule! - Mis see õeste-
laps siis õieti on?

Niit. Waata, jeda taha ma sulle selita-
da! (wõtub alleklaafi.) Kujuta enesele,
et see üks õde on. (wõtub teise klaafi.)

Ja see on ka üks õde! ja (kuna ta
mõlemad klaafid koonu koonab) kui

neil mõlematel õdel laps on, siis on
see üks õeste-laps! (jutustab edasi)

Aga kuule, Kingsepp, niisugust ilusat õeste-
last ei ole ma oma elus veel näinud.

Tääl õppisin ma ühte peenireft kooigi =
tüdrukut tundma, hakkasin sellega
armulugu ja jätsin õeste-lapse istuma.

Rihm. Minu lugu ei ole mitte nõnda

piisk, aga waga kurb. Efteko on mulle
minu amet wastumeelt, mul on ainult
astronomia wastu lugupidamist - ja siis
ei ole mul muud kui ainult õnnetus juh-
tumised olnud. Kuid weisis peksin ma
oma meistrit.

Lümm. Misparast?

Rihm. Teft et ma purjus olin, siis ei
jaa ma midagi parata.

Niit ja Lümm (nagu wabandades) Ja,
kui ta purjus oli!

et Rihm. Altkõrõmmis oleksin ma pea-
asja ühe õpipõisi peaaegu lõhki tõm-
manud.

Lümm. Aga misparast siis?

Rihm. Ma tahtsin teda mitmekülgselt
teha.

Lümm. See on aga kole!

Niit. Mis peab üks lõhkitõmmatud
õpipõisi tegema hakkama? Ja pää-
legi Kingsepa õpipõis? Kas võib veel
õnnemat olla, kui Kingsepa õpipõis?

Rihm. Mul oli seeord äramõtle mata

Kasfiakastus!

Lüim ja Niit (nagu emegi). Ja, kui ta purjus oli!

Rikm. Lius ei wõi ma midagi parata!
Münehenis-pekfin ma meistri naest.

Lüim. Ja misparast siis?

Rikm. Meie saime iga nädal ühe korra keedetud makaronid.

Niit. Keedetud makaronid? See on ju ometi väga häa!

Rikm. Ja, aga makaronid saivad meistri-
naest ja tema naeste, meie saime ainult
-keedetud. Ma ütlen, mul on juba nii
palju õnnetu olnud, ja isegi minna pur-
jusoleku pärast! Kui ma mitte oma
muret joomisega ei waigistaks, siis pean-
sin ma meeleheitmise pärast küll päris
joodikuro saama.

Kõrõfitüdrukud (toowad õled fiske ja
keewad asemiä maha).

Lüim (tüdrukutele). Tõhke minu
ape teistest natuke eemale, sest ma
rabelen ööji kolidasti!

Niit. Mis päraft? Lina rabeled oafi?

Lüim. See tuleb kois minu jüdamehaiguseft.

Niit. Ja, wennas, kes on jüs-firm kelli-ke, et ta find nü pöörasiks teib?

Lüim. Ühe puuseppmeistri tütar. Tema on selle rikka meistri Hobelmanni tütar Wienis.

Niit. Selle tütar? — Kingsepp, ja tunned ju seda rikaft puuseppmeistrit Hobelmanni? (Lükkab kalle küünlatule minna alla.)

Rihm (pöörab tagasi, wäisk watsaja järele). Mina olen Kingsepp, mis puutub puusepp minusse? Arge mind haawake!

Niit. Oota, ma aitan find! Rikas puusepp Hobelmann elab — waata jüä! (Walab omast klaasist õlut laua pääle ja tõmbab sõrmega õlle sad uulitsatoks.)

Rihm ja Lüim, (waatawad, kättega laua pääle najatades.)

Niit. Siit lähed ja otse edasi, pöörad ja:

remale poole ümber nupa, siis pahemalt
 poolt tagast mööda, nurga pääl kirik.
 (tõmbab juure õllejoo laua ääresni, nõn-
 da et õlu maha jookseb.) - Donau jõe
 juurde alla - lähidalt - (lööb lappi
 käega õlle pääle, pifaras käivad kõrgela)
 Lähidalt, tema elab Wienis!

Rikm ja Lüm (nägu ja riideid pükki-
 des). Püü, kurat!

Niit (Rikmale). Siina tunned waff puu-
 joppa Nobelmanni?

Rikm. Ei!

Niit. Mina ei tunne ka mitte.

Rikm (Lümile). Siis woin sulle wõtte
 nõuu anda: katfu, et ja selle Lüdruusu
 faad!

Lüm. Seda oleksin ma iegi teadnud.
 Aga see lugu on nõnda: ma upun, et
 moni teine ta juba ära on wõtnud.

Rikm. Siis wõta sina omale ka mõ-
 ni teine!

Lüm. Seda ei kannata minufüda! Oh,
 ma Peppi!

28.
Niit. Ja, kas ta find tahab, wõi ei taha?
Lüim. Jeda'p ma just ei tea. Ma olin
kolm aastat tema isa juures tööle.

Niit. Ja ei tea mitte, kas tüdruk find
tahab? - Puhjapp, sul on hõõveli laastud
peas!

Lüim. Jja on rikas, elab külluses - ja to-
reduses. Tema oli küll alati ise aris, aga
tütarat jaine meie, jellid, waewalt iga
kuu ühe korra näha. Üksnord toob
minu kaewalik Pepi isale tagi kohwi
töökotta - mina waatan talle õrnalt
otja - tema pöörab oma pilgus minu
poole - tagi kukub maha, - isa, üksi-
äpilik wihaga mees, wiskab peitliga
tema poole, - mina näen seda, nargan
wabele, ja peitid tungib mulle tolle maad
õla sisse.

Niit. Oi etendust! (Jstus algede pääle
maha ja mähil olekõrtega oma lokid
kinni.)

Pihm. Ja ja ei pekonud wanameest?
Kui mulle niisugis oleks juhtunud -!

Linn. Ma olin maha kukkunud ja kui
ma jälle meelemõistujele tulisin, leijsivad
wanamees ja Peppi minu järgi es.
Wanamees ütles, ma ei pidada seda
mitte pahaks panevama, see ei olla mit-
te nõnda kurjasti mõeldud.

Rõhm. Täna väga!

Linn. See ei pea teile kahjuks olema,
ütles ta, teie olete minu tütre elu
päästnud; kui teie jälle terveks saate,
või räägime teie tulevase õnne üle
jälle edasi.

Nüt (on selle aja sees ühe katkise rätik-
kuga oma pää kinni mähkinud ja
õlgade päale pikali heitnud).

Linn (kinni mähitud pää päale tähen-
dades). Rattlepp, misparast ja seda teed?

Nüt. Et oled mitte juurste sisse ei läheks.

Linn. Ah nüü! - Saar nädalat pääle
jälle, kui ma juba jälle terve olin,
kuulid ma korraga, et pass ja rikas
Kuldlovi wõorasemaja pidaja naest
wõtab, - mina küsin, keda. - üteldakse

20.
Kobelmanni oma. See andis mulle wi-
mahe hoobi; left meister Kobelmannil
ei oleud ühtegi teist tütar, kui minu
Peppi.

Rihm. No, siis ja ometi meeleheituse
pärastgi rääkivad?

Lümm. Ei — oli parajasti pühapäev,
meister maksis meile palga kätte —
siis tõusin ma teisel päeval vara üles,
kirjutasin ühe täheke peale: „Juma-
laga, Peppi, jonnupärast võtan ma ka
minu ka kaasa — ja siis Esapi, Kauge-
le ära. Ja nõnda longin ma juba
kaks aastat ilma ümber.“

Rihm. Mina oleksin tüdrukuna ja
wõrastemajapidaja läbi peksnud
ja wanamehe ära võtnud!

Lümm. Mis?

Rihm. Noh, ümberpöörduvalt, ma olek-
sin wanamehe ja wõrastemajapidaja
läbi peksnud ja tüdrukuna ära võtnud.

Lümm. Ja, kui siis rätsepp on?

Rihm (niisamati). Ja, kuhu see pois on

jaanud? (Hüüab.) Rättsepp? - Nüüd?

Kui? (Mõkistades.) Meegimek!!

Nüüd on ennast õlgedes alla ära peit-
nud kargab istukile). Koh, mis tarvis?

Laske mind magada!

Lüü (heidab pikali). Minu laul on
lauldud, minul ei ole enam midagi
loota! Longin nü kaua veel kui jaab.

Rihm. Ja mina joon nü kaua kui
jaab! (Ajab kuu seljast maha) Mul

oleks praegu kimm tähti nurida,
jett see õlu on nature jänu hinnita-
nud. (Kaigutab, ohkab) Rättsepp, kas
maled?

Nüüd (ajab istukile). Mis tarvis?

Rihm. Lina, Rättsepp, ole nõnda hääd
ja ärata mind üles, kui mul jänu on.

Nüüd. Ja kuras jil füs jänu on?

(Heidab jälle pikali.)

Rihm. Ärata aga mind üles!

Lüü. Mul ei ole juba kaks aastat
enam und. (Kaigutab.)

Rihm (rootab õllepuudeli ja klaasi),

32.
Kustutab tule ära, heidab pivali ja
paneb pübeli ja klaasi oma kõrvale.)
(Pimedamaks.)

Niit. Kas ke ei jää juba ükskord raku
le? (Jääb magama.) Ohk - ma - lähen
- keife - wöörastemajasje.

Lüüm (magama jäädes). Peppi - Pep - pi -
Rihm (niisamati). Well - üks - pübel
- Jeff Jabaga täht -

№ 12 Melodrama.

(Näitelaval tuleb hele nummer 7359
nähtawale. Keisifellide uni muutub raku
kurnaks. Nummer kaob jälle.)

Lüüm (ärkab üles, und ära ajades).

Ah - ah! (Kaigutab.) See oli naljakas
unenägu - 7359. - Kui ma aga teada
ära ei ünnusta. - Ah, Kuni hommikuna
pean ma jeda ikka meele. (Tahab
jälle magama heita.) Ei saa raku, ma
pean -! (Raputab rätthappa.) Hei,
rätthapp! Rätthapp! - See magab aga
kõvasti! - Seltfimees! (Mõkitades.)
Megemex!

33.
Niit (nargab koke istukile). Mis tarwis?
[Wõtab rati pääst ära ja keerab lokid
jälle üles.]

Lüim. Kas sul ei ole krüti?

Niit. Wõta kõrtfimeke oma!

Lüim. See kirjutas kaks korda enam
kui õigus.

Niit (pistab käe taskusse ja annab
talle midagi). Tääh!

Lüim. See on ju förmkübar!

Niit. Kuidas-minul siis förmkübar
taskus- võib olla?

Lüim. Sa oled ju rattapp! Koh, kas
krüti on?

Niit. Ma ei usu mitte. Mis tarwis?

Lüim. Ma nägin unes ühe numbre.

Lüim (annab talle krüdi tuki). Sa
nägid unes ühe numbre?

Lüim. Ja. № 7359. (Üheksa pääle
rohku pannes.)

Niit. Ja mina nägin ka unes
ühe numbre - see oli aga № 7359. (Seits-
me pääle rohku pannes.)

34
Lüim. Mis? Seejama nummer? Wend
je peab midagi tähendama. Kirjutata-
me ruttu üles! (Kirjutab paremale
poole laua pääle)

(Wäljas koputatakse kowasti)

Käälid (wäljast). Kolla! Teppe lahti!
Sohwi ja Kata (tulewad pahemalt
poolt ja teewad kekkusse lahti).

Müürisepad, puusepad, turunaesid
jne. (tulewad jõe)

3. etendus.

Endised. Kata. Sohwi. Müürisepad,
puusepad ja turunaesid (küsiwad
nappi ja õlut, istuwad laudade juures)

Kata. Jah, koke!

Sohwi. Ei anta sugugi rahu!

Müür (Katalale). Tõoge minule üks
peegel ja odekolonjet.

Kata. Pegli ma koon, aga seda
teiff wärki meil ei ole.

Sohwi (tuba koristades ja lauda
puhoides). Enne kella kolme ei saa
kunagi jäingi ja pool kuus pead

35.
jälle jalge pääl olema. (Pühil numbre
lana päält ara.)

Lüim. Ometu inimene, mis ja tegid?!?

Sohwi (Kohkunutt). Mis rumalused need
siis on?

Lüim. Rättsapp, waata, ta pühkis-numbre
ara!

Niit. Kas pole hull! (Sohwile) Teie olete
üks ilmaarusaamata iisik, keda loodus-
annete poolt hoolitustega on jätnud!

Lüim. Kas sul on see nummer veel mee-
les?

Niit. Muidugi on meles! Kirjuta üles!

See oli 87 tuhat - 300 ja kümme teist pärm-
inend -

Lüim. See ei ole mitte!

Kata (Rikma äratades). Aga kuulge
omesti, herra, kas teie juis lõunani kaha-
te magada? Kas teie ei näe, et jälle
uued võõrad juis on? (Tahab pudelit
ja klaasi võtta, mis Rikma kõval
seifavad.)

Rikma (kõuel poolmagades istukile).

ümmisel ja wõtab Kata käest klaasi ära).
 Pea, minu kohwi! (Joob.) Siis miljon
 kolmsada tuhat -! - - Siis tuhat - kolm
 sada - viiskümmend üheksa! (Annab
 Katale tühi klaasi tagasi.)

Lüü (rustu tema ligi astudes). Wend, mis
ja ütledid?!

Rihm. Ma nägin unes, nagu oleks tee-
 we taewas ölle pilwefid täis ja hässifelt
 paistis pilwede pääl - #7359!

Lüü. Ei, jün ei ole enam asjad õiges joo-
 nes! Kõik kolm ühte ja sedafama unes
 näinud!

Nüt. Wimmaks on koguni juur õmclaus
 meile määratud.

Lüü. Kuidas wõime meie jüs-midagi
 wõita, kui meil loof ei olegi?

Nüt. Kui õnn on määratud, jüs ei
 ole loofi tarwisgi!

Kaubajunt (Kaubakastiga keppuselt).

b. atenduo

Endifid. Kaubajunt.

Junt. Tere hommikuu poolt! Otska kaup,

kääd ja odawat: Jüdi ja jitsi, püüfitrak-
37
fi, ilufaid nööpifid, pilupittifid! —

Rihm. Minä tõmban ilma piffita!

Juut. Tubakutoofid — ka woiduboo =
fifid on mul minä. Loofimine hakkab
warsti pääle. Oftke, wõib olla, ehk
wõikate tänä jelle juure loofi! Kat-
fuge õrne!

Lüüm. Näita, mis numbrid sul on?

Juut. (näitab loofi). N 439.

Lüüm, Rihm, Nüt (Korraga). Ei ole
meie nummer!

Juut. N 8521.

Lüüm, Rihm, Nüt (niisamati). Ei ole
meie nummer!

Juut. N 3409!

Lüüm, Rihm, Nüt (niisamati). Ei ole
meie nummer!

Juut. N 614.

Lüüm, Rihm, Nüt (niisamati). Ei ole
meie nummer!

Juut. N 7359!

Kõik kolm (jüdi poolse tormates).
Ei ole meie nummer!

Rikm (Niidile). Küsi, mis ta maksab!
Niit (Liimile). Küsi, mis ta maksab!
Liim (Niidile). Ma küsin, mis ta maksab. (Zuudi küsi). Palju see loor maksab?

Zuut. Kuus kuldinat hobedat!

Liim (Niidile). Ja ütles, kuus kuldinat hobedat.

Niit (Rikmale). Ja ütles kuus kuldinat hobedat.

Rikm (Edasi, nagu oma kõrval seisvale inimisele käesides). Ja ütles kuus kuldinat hobedat. (Märgatis, enijele) Ah ja!

(Kõvasti) Nõnda palju ei kaalu me kõik kolm kokku!

Niit. Nii palju raha meil ei ole. Aga kas te teate, mis me teeme? Tapame ta ära!

Liim. Kes siis nii häbemata on! Juimeff, keeda me efimeff nõnda naime - meid poovakse üles.

Rikm. Ja, maha lastakse meid. Mul on kuue wõõri wabele ühe kaalu fise

õnneliku!) (Wõtab jälle wälja.)

Lünn. Minul on ka kuus uut kaksküm-
nelist.

Nüüd. Siin on wüs kakskümnelist ja
kaks kümnelist.

Juut. Mis on? Kas herrad ostawad?

Lünn (paneb taabri juudi kaubakasti
ääre peäle). Siin üks taaler kingsepa

poolt — ja siin on kuus uut kaksküm-
nelist minu poolt. (Pöörab kingsepa
poole.)

Rihm. See taaler on minu käest, et
jellega mitte eksitust ei tuleks.

Nüüd (juudile, taalrit kõrgele tõstes).

See taaler on kingsepa käest ja need
kuus kakskümnelist on puusepa käest.

(Pistab taabri nägemata wõsti kas-
kuuse ja astub korwale.)

Juut. Ja kus see taaler siis on?

Rihm. See taaler on minu käest.

Lünn. Mina panin ka siia.

Juut. Tä ei ole aga mitte siin!

Rihm. See taaler, mis mitte jälle ei ole,

minu käest.

Lüim (tõmbab Nüüdi lähemale). Lina nägid
et mina taalri jäe panin!

Nüüt (kohmetult). Ja-ja - taaler oli
alles nüüd sama fiin.

Juut. Aga kus ta siis nüüd on?

Nüüt. Kus ta nüüd on, tahate teada?
Alles nüüd sama oli ta fiin!

Juut. Kus ta aga nüüd on?

Nüüt. Alles nüüd sama oli ta fiin.

Rihm. See taaler, mis alles nüüd sama
fiin oli, on minu käest.

Lüim (kõwale, Rihmale). Ole wait!

Ma tean juba, kuidas süüdlast kätte
jaada. (Kõwasti teistele) Armjad
inimesed, üks taaler on ära kadunud,
tohtre sellepärast kõik, kes fiin toas on,
käed üles!

Koik (teewad, nagu Lüim ütles).

Lüim. Kas koik on käed üles tohtnud?

Koik. Jah!

Lüim. Kas ka see, kes taalri ära wõttis?

Nüüt (unustades, ruttu). Jah! (Märkab,

41.
et ennast ära andis, lööb käega vastu
otsest. Oh ja heldus!

Koik (naelawad ja tormawad tema
poole). Aah, aah!

Rihm. Kas saime jind kätte?

Niit (annab taabii Liimi kätte, waban-
Dades) Ja, kas tead, ma pean iga päew
wara hommikul, kui üles-tougen, mi-
Dagi jisse wõtma, muidu läheb mul aji
halwasti!

Liim. Aga rätsepp!?

Rihm. Kui meil üksi nõnda palju raha
oleks, siis ei wõtaks-meie teha oma hül-
kagi.

Niit. Miste nõnda lapp-kult, - ma taht-
sin jeda taabritükki ainult wahetada.

Rihm. Ja sina oled see õige mees, kes
raha wahetab! Oota ja, Lollner! Ega
sind rahawahetamise tempel ei ole!

Liim (jundile). See on see taaler King-
sepa käest - sind on kuus kaksküm-
nelist minu käest - ja sind wiis kake-
kümmelise ja kaks-kümmelise rätsepa

Käest. Nüüd loos juua!

Junt. Siin ta on! (annab loof. Lümi
kätte) Soovin, et te sellega võidaksite.
(Keppuruseft ära.)

7. etendus.

Enviised, ilma juudista.

Lohwi. See on rumalus, raha niivõgi wäl-
ja pilduda!

Lümi. See tagub kuhjaga ära!

Niit (Lohwile). Teie räägite lollust!

Lümi. Mis kella ajal on loofimine?

Lohwie. Kohe pärast kella kuut hakkab
päide, siinamas lähedal ja kestab teise
päeva.

Uks-puusepp. Kes peab kile woitma?

Lohwi. Muidugi jälle mõni, kellel karwis
ei ole.

Niit. Seda ei võiks meie kohta mitte üt-
da, kui meie woidakime.

Keegi (siis tules) Loofimine on juba
alganud.

Woorad. Lähme waatama! (Koik pää-
le Niidi, Lümi ja Pihma ära.)

8. etendus-

Liim. Niit. Rihm.

Liim (feifab kurvalt mõtetes).

Rihm (Liimile). Mis kurba kommetit
ja jälle mängeis? See pahandab mind!

Liim. Minu Peppi tuli mulle meelde.

(Jälle rõõmsalt). Ah, see on ainult filma-
pilguko, lähel koke mööda! Ütelge mul-
le, sõbra, mis teeme meie oma riik-
lega, kui meie võitma peame? Mi-
mul on oma plaan.

Niit. Mul kah, aga uhke plaan!

Rihm. Mul on koguni ifesugune mõ-
te!

Liim. Ma jõidan homme hommiku
wara Wieni; kui ma oma Peppi veel
neiu põlves leiän, siis olen ma kõige
õnnelikum inimene maa pääl! On
ta mehel, siis ei ole mul mu rikkusest
mingi sugust abi — siis lähem ma Kõu-
linna, ehitan õnnelute puu-papellide
jaoko haigemaja ja sinna lähem ma
ife kõige-pääl jõe — ja juren. Ka

Jäälammas.

Niit. Ei, jee plaan on minu jaoks liiga kurb. Mina jaan siis rohkem Don Juan kui rattlepp olema!

Rihm. Minul ei ole muud huvitust, kui astronoomia; sellepärast jätan ma olejoomise maha ja hakkan ainult veini tarvitama. Aasta pärast läheb nii kui nii ilm hukka, sellepärast rändan ma siia veinikeldrisse teifi, ja elan nõnda viisi rahuliku keldrielu!

Lüü. Mul on habju, et me nõnda viisi enam kogu jääda. ei või!

Niit. Meil on igapäev ilufugufid huvitused.

Rihm. Lahku peame meie minema.

Lüü. Aga kui keegi teieft kuuleb, et tal õnnetus on juhtunud —

Rihm. Õnnetuseft ei või siis juttugi olla, kui inimene õnnelooft võidab.

Niit. Kui see siiski peaks juhtumas siis tahame teineteist aidata.

Lüü. Käsi sulle päale!

Niit ja Rihm. Olgu! ^{45.}

Koik kolm (annavad üksteisele kätt).

Lüü. Täna aasta pärast, kui meie woi-
sime, meie wõidu aastapäeval, tuleme

Koik kolm Wiener kokku, jäl olen mina
kas õnnelik, ehk teie saate teada, kus
minu õnnetuks-leida wõib.

Niit ja Rihm. Olgu! (annavad üksteisele
weel kord kätt.)

J. etenõus

Ensiõed. Pärn ja rahwas (keppu-
sise tõmmatus)

Pärn. See on hirmus!

Koik. Mis on?

Pärn. See on arusaamata! Minu loos-

Koik (ruttu). Teie?

Pärn. Minu loos-

Koik (imes tades). Mis?

Pärn. Ei wõitnud!

Koik (petetult). Ah jo!

Pärn. Epimeje tõmbamisega tuli nummer

7359.

Lüü, Niit, Rihm (rõõmuga tabatud).

Ma saan krambi! (Hukuvad maha)
Rahvas. Mis see tähendab? appi!
Lüü, Niit, Rihm (Kargavad hoifates-
 ti). Woit on meie! Woit on meie. Hur-
rah! (Mad aualdavad oma rõõmu
igänuks omal wiijil)

Rahvas. Mis?! See ei ole võimalik!

Lüü. See on jefama loos, mis meie natu-
 keaja üst offime. Teeme nüüd lõbu!
Kõik pusepad teroest linnast tulgu pidule
Rihm. Kõitfimees! Kõik kingpad ter-
 welt maalt!

Niit. Kõik rätsepääd teroest maailmast!

Rahvas. Hurrah! Meie foorime õnne!

Lüü. Pänan, tänan! Kõitfimees!

Pärn. Jah, auulik herra!

Rihm. Meie anname übe pidusöögi teie
 juures.

Pärn. Jah, paruni herra!

Niit. Päna on minu juures fuur palli-
 pidu!

Pärn. Jah, krabwi herra! Minu saal
 alewis on kõigetoredamini jisse seatud.

47.
Pallipidu võib iga tund pääle hakata.
Lüim ja nüüd, muusikamehed, pillid
hüüdnud! Lähme rongis loofimise jaoks;
et raha vastu võtta, siis saab juua ja
juua ja tantsida kuni hommikuni!

№ 13. Koor.

Kui tuleb sul õnn,
Siis kuhjaga ta,
Ja tabab sind
Paris ootamata!

Kõige!

Kui tuleb sul õnn,
Siis kuhjaga ta!

Kõik (hoiyates ära).

(Eesriie langeb.)

Teine waatus:1. pilt.

Toreda fiskefiadega tuba Niidi majas,
kekk- ja küljestega. Esipool paremat ja
pahemat kätt lauas ja toolid. Pahemal
pool laua peal laudade ja kirjutuse
nõuud.

1. etendus:Niit (üksi).

Niit (tuleb paremalt poolt, peenikefes-
kodumile komas). Niid olen ma juba
üle veerandi aasta Pragas elanud. Kõik
on aga siin elu, kui inimisel raha on!
Mina ajan küll oma äri toreasti, juu-
rel moel, aga rattsepa wargiko jääb
see ikka, mind on zaatus millegi kõr-
gema jaoks määranud. Kõigest on
näha, et ma mitte rattsepaas fündinud
ei ole.

2. etendus:Niit. Teener!

Teener. Teie Kõrgus, keegi soowib teiega

kokku saada.

49.

Niit. Mina ei võta tana mitte vastu.

Teiner. Wäga häa, Teie Kõrgus! (Kes-
nelt ära.)

Niit. Need inimesed arvavad, et rääkijap
ainult nende pärast ilma on loodud.

3. etendus.

Niit. Epimene jell.

Epim. jell (pahemalt poolt rahaga). Herra
von Niit!

Niit. Mis on?

Epim. jell. Herra von Tidibus on oma
arve ära üendanud. (Pahab temale raha
anda.)

Niit (uhkelt tagasi tõrgudes). See on raa-
matupidaja asi.

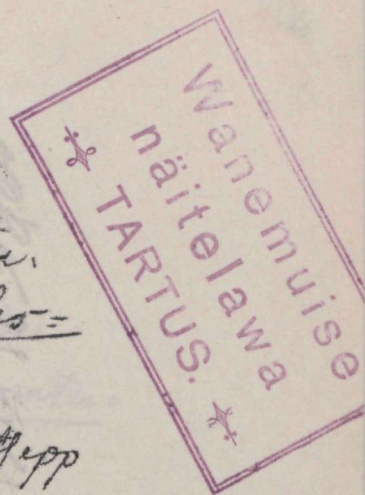
Epim. jell (tahab ära minna).

4. etendus.

Niit. Epimene ja Teine jell. (tuleb
pahemalt poolt ühe paberiga.)

Teine jell. Herra meester -

Niit. Lõutrus! Kas tema minu auni-
me ei tea?

50.
Õim. Jell (taha teisele). Herra von Niit
pead ja ütlemä!

Niit. Weel kord „meister“ — ja jina käid
minema!

Teine Jell. Herra von Niit, see arve ei
ole kuhugi siise kirjutatud.

Niit. Koperige seda weel ükskord ära
ja teatage kantselei ametnikkudele minu
pahameelt!

Mõlemad Jellid (keskelt ära).

5. etendus.

Niit. Teener.

Teener (keskelt). Teie kõrgus, täna on
laupäew, Jellid tahawad raha!

Niit. Nad peawad minu kaasa meistri
juurde minema, mina ei tee niisugus-
te väikeste asjadega tegemist.

Teener. Seda olen ma neile ka ütelnud,
aga nemad ütleswad, neile olla igal
pool meister ise palga kätte andnud!

Niit. Kaasameistri juurde olen ma üteli-
nud! Wälja, kelin!

Teener (keskelt ära).

6. etendus.

Niit (ürafi). Siis teener!

Niit. Jämasgi ei õpi nad peenemat äri =
korda ära! (Kõlistab ürsuud, siis ratta =

keha aja pärast meestki)

Teener (ilmub keskest).

Niit. Mis pärast ja koha ei ilmsa kui ma kõ-
listan?

Teener. Teie kõrgus, ma ei kuulnud.

Niit. See ei ole võimalik!

Teener. Teie kõrgus, on küll võimalik!

Niit. Ma tahan koha järde katkuda,
(Kõlistab, paneb kella lava peäle, rüt-
tab ise välja kuulama.) (Wahhaag.)

Niit (tuleb tagasi). Toepooleff, ei ole
kuulda! Wois minna!

Teener (keskest ära).

7. etendus.

Niit (ürafi). Siis teine teener

Niit. Nende harimata inimestega on ütlemä-
ta raske läbi saada!

Teine teener (keskest). Teie kõrgus, maaler
on siin!

Niit. Jlmugu!

Teine teener. Waja hää! (Keskelt ära.)

8. etendus.

Niit. Maaler.

Maaler (keskelt, pildi, värvikasti ja
joonistamise lauaga; teener aitab teda.
Mitmekorjse kumardusega). Kui teie
lakkus-vaevaks-wotaks-mulle veel
kord armulikult weerand tundi teie
ühikuvitava näokuju waatlemist lubada.
(Seab oma laua paremale poole üles.)

Niit. Just weerand tundi, on ka mul
parajasti veel aega. (wotab tooli ja is-
tub kepit tuba). Aga teie pinselfate kaus
minu pildi kallal.

Maaler. Täna saab pinselfe valmis.

Niit. Mis? kuidas-te-jeda-arwate?

Maaler. Ma arwan oma tähtsusest
iikut - ma jaan täna teie pildiga
walmis.

Niit. Ah joo!

Maaler (maalib). Teie oleksite pida-
nud jelle pildi oliwärvidega lafama teha.

Niit. Minugi pärast, kui aga kusgil
 kääd oli jaab. Wahelt provang-oli? Oli=
 wi-oli? Waadake ette, et teie õigesti ta=
 bate! Jgast näoj ooneff, mis-wiltu lähel,
 oleks kahju!

Maaler. Teie nina on raske tabada!

Niit. Minu nina? Sugugi mitte. Wa=
 dake, minewal aastal wiskas mulle
 allepoodis-keegi klaafiga wastu nägu,
 jee tabas minu nina väga hästi!

Lihunik (tuleb keskest).

9. etendus.

Endised. Lihunik. Teerid.

Lihunik. Jarwiku pärast, mis jee
 jis tähendab? (Astub Nüdi parema=
 le kõrval.) Teid ei ütelda koduo ole=
 wat ja õmeti istute teie jään ja lafete
 oma kikkis nägu maalida!

Niit (tõuseb üles). Wälja!

Lihunik. Ohoh! Leda ka weel! Mina
 olen niifugune tellija, kes kobe mak=
 jab. Silmapilk wõtke minul kuue
 mõtu!

Niit. Wälja! ^{57.}

Lihunik. Mis? Mina pean wälja mi-
nema? (Kaarab Niidi kimmi ja paneb
ta laua pääle istuma, Kuhu maaler eme
jeda pildi oli pannud.)

Teenrid (keskelt, appi totates- ja lihunik-
ku wälja tugades).

Lihunik (keskelt ära).

Teenrid (järele).

Maaler. Aga minu pilt!

Niit (waatab katkest pilti). Oh ja pagan!

Niis olen ma oma nio pääl istunud.

Maaler. See on rikutus! Aga ei tee wi-
ga, teie maksate mulle wiiskümmend
tukatit ja ma teen teile uue.

Niit. Aga täna ei woi ma enam istu-
da - ma olen liiga äritatud!

Maaler (on oma asjad kokku pannud).

Tüs jaab mul homme jälle alandli-

kult aue olema! (Läheb kumardades

keskelt ära.)

10. etendus

Niit (üksi).

Niit (ärewuses). Lihuniku kauban ma
kohutuse - ma pean aumtaju jaama!
Mina ei tee tööd kellelegi, kes minule
ann ei anna, kui see mulle ka kümme =
wõrra maksaks!

Windig ja Lüftig (tulewad keskest).

II. etendus.

Niit. Windig. Lüftig.

Windig. Armas jõber, mul on õnn
julle oma fina jõbra tutvustada.

Herra von Lüftig.

Lüftig. Herr von Niit, mul oli aam-
mu juba soow, seda kuuljat meest
tunõma oppida -

Niit (meeli tatult). Palun waga - ann
on minu pool!

Windig. Minu jõber tahab mitmet
asja sinu juures walmistada lasta

Niit. Palun nõnda lakke olla, terve
magafin on teie soowide es awatus.

Walige oma maitse järele walja.

Lüftig. Mul on aga kaunis palju
karwis!

Niit. Mida rohkem, seda parem!

Lüftig. Mul ei ole aga praegu mitte raha, et kohe ära maksta.

Niit. Ei tee wiga, mul raha küllalt! Päälegi tunneb teid minu sõber Windig ja sellest on küllalt! (Näitab pah. poole) Võtke waeuaks minu magafinise astuba.

Lüftig. Teie alandlik teener, herra von Niit! (ära minnes Windigile)

Rättsepp ei saa minu käest mitte kopikutgi! (Pahemale poole ära)

12. etendus:

Niit. Windig. Täraff teener.

Niit. Niisid utle mulle sõber, kas proua Palpiti tuleb?

Windig. Ma olin täna enne lõunat tema juures, ta wõttis minu kätte ühes oma kake tütreaga häimeleega wasta.

Niit. Ega nad omegi märku ei saanud, et ma rättsepp olen?

Windig. Mitte põrmugi!

Niit. Kas ja ütlesid, et ma kas ta-

lift ja rahamees olen?

Windig. Muidugi! Nüüd oled mul agas
palwe minu vastu. Mina magafinis ei
ole rihtegi riidet, mis mulle selga sünniks.
Sa pead ise mul mõõtu võtma.

Niit (väga rõõms olles). Ja, föder, fi-
nule teen ma juba. (Läheb lara juurde
ja kölistab.)

Fener (keskelt).

Niit. Johann, mine ja too mulle arhi-
vift moodurikun ja kaardid.

Fener (pah. poolt ära).

Windig. Sa jaad nägema, et ma vähe ja-
ledamaks olen läinud.

Niit. Oiguo, sa oled hästi kõhnemaks
jäänud. Sul ei lähe sabakuu päale kuigi
palju riidet.

Fener (tuleb pah. poolt röntud asjaga,
annab kätte ja läheb ära).

Niit. Mis sa tahad siis saada?

Windig. Uuema moe järelle ülikonda

Niit (mõõtu võttes). Mis värvi meie
suo võtame?

Windig. Ma arwan kohvijuuruni.

Niit. Koia käfi nõnda, et ma käikse
pikkust ära mööta Jaaksin (Möötab
Käikse pikkust.) Misfiguse Krae me pa-
neme?

Windig. Tume sinijest jamestift.

Niit. See ei meeldi mulle, ma arwan
pomerantšikarva.

Windig. Ah, mis sulle päde tuleb?

Palpiti, Laura ja Camilla (Tulewad
Keskset tähelepanemata fiske).

13. etendus.

Indised. Palpiti, Laura, Camilla.

Palpiti. Meil on auu —

Niit. So — nüüd pekpaik!

Palpiti. Meil on auu —

Niit (fisjetulijaid märgates, panes
kohkunult möödurikma ja vääril
paremale poole laua pääle). Ma
jaan Kraambi!

Palpiti. Meil vahelt eksitafime —

Niit (Kohmetanult). Ei — see sti-
ma tegin airuud —

Windig. ^{13.} Nalja, muud midagi.

Niit. Ja, ainult nalja. Meie tahtsime
näha, kes keskpäigast jäin enam on. Ma
olen alles-hommiku riides, teie lubate
ju - ma panen kobe oma piduriides
selga. Windig, aja feni sammudega juttu.
(Ruttub par. poole ära.)

14. etendus

Endised, ilma Niidita.

Camilla. Ah, see on üpo-imelik inime-
mene.

Laura. Mis see tähendab?

Palpiti (Windigile) Teie ütlesite male,
et selle maja herra karisid jekskoma
mees on. Näda teile, kui teie minu
tütartele jundmata tutvusega häbi
teete.

Camilla. Ma arvasin juba, et teie
meid rätteppa soovotta ole juhata-
nud.

Windig. Mis teile meelde tuleb? Selle
maja herra on rikas mees, kes omaft
rahast elab ja kellel palju raha on. Kar

60.
Jellest teile küllalt ei ole?

Laura. Muudugi mõista, kui nende
prijandist kõrvarõngaste päale mõtlen,
Windig. Suis peate aru saama, et ta pe-
nikeselt haritud on!

Camilla (Windigile). Meie oleme teile
teie tutvusest tänuksid.

Palgiti. Mitte temale ei pea te tä-
nuksid olema, vaid minule. Alles
suis, kui teie minu rõõmu päale enam
sakslasteks nimetate, on teil vähe-
gi väärtust.

Laura. See tuleb aga omalt ainult meie
sõbrusest, et meid jellest peetakse kel-
leks me enamast nimetame.

Camilla (Laurale). Minu Saksa moodu
kõnelemine on paljudgi juba eksi tu-
le wõinud, minu labasest kõnerevist
paistab aga kogu wälja, et finaaliht-
ne maadruuk oled!

Laura. Sina kohta wõib see õige olla.

(Paremat poolt ukse awatusest.)

Windig. Mitte tülitada, minu daamed,

11.
jäält tuleb maja herra.

Camilla. Nüüd tahan ma kobe tema
pääle mõju avaldada.

Niit (koigumema mae järle riides, pa-
remalt poolt).

15. etendus.

Endised. Niit.

Camilla (keel. vägn nutaks ta). Oh
ma õnnetu jõber, nutre ühes minuga!

Niit. Mis on siis juhtunud?

Camilla. Minu mops on ära kadunud!

Niit. Kahaha! Pole Kabju nüfugisest
loomakisest!

Camilla. Oh, mind ei junda keegi tröö-
tida. Nüüd alles tühnen ma jeda

Kabju!

Niit. Tä ei wõi ometi mitte kaugele
jooksnud olla.

Camilla. Koer on kindlasti Laffa-
maale jooksnud.

Niit. Laffime ajalehtedes ja postide
pääl kuulutada. Ma maadjan sel-
tele 25 taalrit, kes ta kätte toob.

62.
Windig, Windig! Kas ja ei kuule, kui
ma jind hüüan?

Windig (kes-proua Palsitiga rääkimis-
pöörat Niibi poole): Mis ja tahad?

Niit. Kirjuta üks kuulutus!

Windig. Kirjuta ise!

Niit (kafa temale). Ma ei mõista
kirjutada.

Windig. Ah jo! (Jstul pah. poole
lana juurde.)

Niit (ütleb ette). Koer on Kadumäe-
Carrilla. Pidage, see ei lähe! Kuu-
lutus peab Saksa keeles olema, muidu
ei saa jäl temalt keegi aru.

Niit (kõrvale). Niid on roosi ahjas!
(Kafa Windigile) Kas ja Saksa keelt
mõistad?

Windig. Mitte fonagi!

Niit (iseingele). Mulle on meistrite
käest mõni fona meelde jäänud.

Katsume järel. (Windigile) Kirju-
ta Saksa keeli! (ütleb ette) Unt
verlooren - soll Keiner nicht kaufen

tun - unt veeloren (Camillale)
 Kas mops meeste-woi naeste jugu oli?

Camilla. Tema oli meestejugu.

Niit (ütleb ette). Mämmliches Hooter
 — Mammspärfon von unt. (Camilla-
 le.) Misjuguine yeloom tal oli?

Camilla. Nagu moppidel kunagi.

Niit (mõteldes). Aha! (ütleb ette). Ka-
 rakter war garnicht - aber bies war
 Das Viech - (Camillale) Kui wana?

Camilla. Kolm aastat.

Niit. Drei Jahr. (Camillale) Kas
 tal ei olnud veel mõnjugufeid ipe-
 aralifi tundemärkifid?

Camilla. Tal oli muft kaelaritum.

Niit. Alsbant wärz. (Camillale)
 Kas tal olivad lühikepsko loigatud
 kõrwad?

Camilla. Muidugi, jett ta oli ju
 mops.

Niit (ütleb ette). Abjekniste Dorens.
 (Camillale) Misjuguine juu temal oli?

Camilla. Tal ei olnud hambaid peaeegu

enam olmasgi!

Niit (mõtleb). Kuidas jeda nüüd ütelda? — Ha — häes! (ütleb ette)

Teene — fuffeh. (Camilla) Kas ta oli juur, woi wäike?

Camilla. Koguni wäike koerake.

Niit (ütleb ette). Klein juke mit vier Käpäd. Wer windet, kriegt wünn- und zwanzig Kärbel reines zeld blaunne Minze, wird ausbezahlt wie wafikanant! (Kõlistab laenakellaga)

H. stenius.

Endised. Teener.

Teener (Keskelt). Tõie Kõrgus!

Niit. See tullb trükkivotta wüa! (annab kalle lehe)

Teener. Kuhu see üles löädakse?

Niit. Tervele Sakjamaale! Ja hästi ma-
dalasse, et koerad ka lugeda wõikfiwad!

Teener (enele). Minu perences on päris napp! (Keskelt ära)

Camilla (Niidile). Oh, ma tänan teid wäga!

Niit. O, ilus-preili, ⁶⁵ jeda tegin ma
häämelega. (Laurale) Kas teie ei
ole ka midagi ära kaotanud?

Laura. Kui ma oma jüdame ära
kaotanud oleffin?

Niit (waimustatult, enesile). See hakk-
kab wapralt külge - Kuum wesi!

(Refleks-awatasse)

Windig. Jeltskonn tuleb!

(Meesterakwad ja naesterakwad, nen-
ge hulgas-lüftig, une praigiga, tulewad
keskelt)

W. etendus.

Endised. Lüftig. Wöörad.

№ 15. Koor

Koor: Meid kutsunud on herra Niit,

Me tunneme ka peimet wüt -

Ei leia ilma seest

Kui labakat rikast meest!

Niit (kui ta wöörad on teretanud,

Windigile ja küftigile). Kas pole
tofi, koigi penema jeltskonna terweff
lunnaff olen ma enef juurde pokke

Kutsumus.

Lüftig. Herra von Nüt, kaunimat kor-
terit kui teil, ei või enam ellagi!
Siin pumbub veel üks aji, jäs-koredus
käelik!

Nüt. Kuidas? Minul pumbub midagi?

Lüftig. Tsee peavite elektrituled jäs-
je jädma.

Nüt (hauvatult). Mis? Lehtretuled?
Ega te mind ometi narrida ei taha?
Ma võin walgustada, millega ma
tahan, see ei ole jügugi teie aji!

Lüftig (inestades). Ma arwajin ai-
melt —

Nüt. Hoidke minu eest — kui ma
omas kääril — (parandades) tahffin
istuda, oma epivanimate mööga,
kui ma teid läbi loobin —

Lüftig. Tsee olete narr!

Nüt. Käige minema, muidu wis-
kan ma teid trükkrauga järele!

Lüftig. Jumalaga, herra Nüt! (win-
digiga kestelt ära)

67.

18. itendus.

5. kändised (ilma Lüttigi ja Windigita).

Camilla (Niidle). Teile tehti pahan-

Niit (unast koguses) Lida küll mitte,

Laura. Kas võit olavõttlik lõpus teid
jälle lobufaks teha?

Niit. Lõpus? Ei, armastus tees
juba palju ennetini.

Camilla. Armastus, arvate teie?

Laura. Kuida teie —

Niit (mõlemaid põlft näpistades). Oh,
teie olete mõlemad imearmasid näpi-
neid!

4. 16. Duodlibet.

Terzett Kooriga.

Camilla. Ah, kuis ja meo mind wahis,
Nii järkjätmata!

Laura. Ming ärg omal tabas,
Ei woi jin kahelda!

Niit. Neil mõlemail'
Ma sooviks muju anda!

Ei mu jüda jüda küll
Nüüd armul' vastu panda!
Ma haljal uafal maja teeko
Ja sinna elämäsiis läeko,
Ja väike oja jookseb jäl
Ja temalt kostab armu hääl!

Camilla: Mahedalt kõlab hääl,
Mül paifub riind!
Ja armus nüüd siipleb jäl,
Ja tahab mind!

Laura: Nüüd kafa Karbaan,
Mül pijar laugel;
End mures wacwaan,
Et õnn mul laugel!
Mie õnnepäevad,
Nüüd mööda läewad!
Mind päästab üksi jum!

Niit: Laul ju kostab inemägas,
Pifardtes on ta nägus,
Uuest loitab armulek!

Laura: Jah, julle! Jah, julle!
Uuest loitab armulek!

Camilla: Kus on waguine koht,

Kus-ii varistfe oht,
Taal fies peja ma
Ehitats jinuga!

Koiv Kolm: La, la, la....

Niit (Laura): Kuu helk on jinu filmas,
Loot roomfats-minu meel!

Laura (Niidile): Ei ole mina itmas
Nii armastanud weel!

Camilla (Niidile): weel wibi!

Niit (Camillale): Las mind!

Camilla ja Laura (Niidile): weel wibi!

Niit (Camillale): Las mind!

Taal taga pärna juures
Ystus wõoras meffakits,
Ajab filmi pärani.
Meffas warjul oli mätas,
Mätta oßas-istub mees,
Sel on kuu ja peri es.
Kui tuule tõmbus-tei,
Et se peri nohu fai,
Aebe fida täis-fis-loi,
Kuke ära fõi!

Camilla: Kilmust ainult leida finust!

Ah, juis-wõta, ah, juis-wõta elu minul!
 Kui ja mind nüüd jätas maha,
 Ah, juis-hauda, ah — (hoiab
 pika tooni, ah wäga kaua kinni)

Niit (haarab lausa päält käärid ja löi-
 kab tooni katki).

Camilla (lõpetab tooni ja laulab esapi).
 Juis-hauda lahen ma!

Laura: Näed nüüd!

Ode, mis ütled ja?

Ei kauem wastu pane ta,

Siit imeilus olen ma!

Camilla Wift kõiki; küll arwad ja,
 wõi armul panna polema,
 Kuid pead ootama!

Laura. Mis ütled ja,

Siit ilus ma!

Ei kauem wastu pane ta!

Ta oled halb!

Ta arwad oled ja —

Kuid kindlasti pead ootama!

Ah, ode, jina oled halb!

Camilla. Pead ootama!

Pea! Pea! Pea! Pea!
 Pea! Pea! Pea! Pea!

Ja arvad, imeofar oled ja,
 Pea! Pea! Pea! Pea!

Pea! Pea! Pea! Pea!

Ja arvad, ofar oled ja -

Kuid kindlasti pea! Pea! Pea! Pea!

Niit. Pea! Pea! Pea! Pea! Pea!
 Pea! Pea! Pea! Pea! Pea!

Pea! Pea! Pea! Pea! Pea!

Pea! Pea! Pea! Pea! Pea!

Pea! Pea! Pea! Pea! Pea!

Laura. O caro, caro mio!

Camilla. Conte felice son io!

Niit. Arvate wiff.

Et ma olen loll!

See wõõramaa keel

Mind wõel maha ei lõõ!

Cara ade a tendi mi,

Prove soave palpiti!

Oh' esprimere non so non so...

Camilla. Kui õnnelik see,

Kellel kawal on pää!

Koik. Ja, ja, Kellel kawal on pää!

Laura. Küll meil teada tee

Kuidas püüda meest kää!

Koor ja, ja, meil on teada see kee!

Laura. ah, ah, ah... la, la, la!

Koix: Sun liigub ja käfi
Tal lõppemata!

Ta joomast ei väfi.

Ja joomast ei ka!

Camilla ja Laura. Lõpetame jonn, mis oli,
Jätame tal waba woli!

Teine meist joo- teelt astub eest,
Sest itemas mitu tuhat meest!

Niit. La, la, la...

Koor. Oed leppind armu wäes

Käiwad jälle käfi wäes.

Usona jüda julab fees.

Kui ja näed neid oma ees!

Camilla ja Laura. Täna wiff küll õnneks läeb,
Külle minu wõrku jäeb!

Rikkast meist ja palju raha,

Etks ma jeda jaata taha!

Duide, Duide, Duiai, Duiai!

Täna wiff küll õnneks läeb

Üks neist minu wõrku jäeb!

Niit.

Rikast meest ja palju raha,
Eks nad jeda jaada kaha!
Pana wiff küle õnniko läet,
Üks neift teina wörku jäet!
Rikast meest ja palju raha,
Eks nad jeda jaada kaha!

Koor:

Camilla ja Laura. Küll on room ja küll on

õnn,

Et warsti teina minu on!
Küll on room ja küll on õnn,
Et warsti üks neift minu on!
Nõnda juba raha on,
Et ühele jaal ofako õnn!

Niit:

Koor:

(Eesriie laugel.)

II. pilt.

Plus tuba meister Holtsmanni ja
Lünni juures Wienis, Neff- ja Körval-
ustega ja Kabe aknaga, mille läbi
ulitjale raha on.

1. etendus.

Prunt. Roofi.

Prunt. Päna on teataw aastapäew,

Kus kõik kolm jeltšimeest kokku tulema
peavad.

Roofi. Ma kiulen wäikri müra nat, ma
arwan, et keegi niist juba tuleb.

Truuta. Ja, ma arwan kah!

Mõlemad (ruttasid paremapoolse akna
juurde ja waatasid wälja).

Roofi. Ei, see on kõrvalt majast herra.

Niit (tuleb wäest ja katkemis rüüetes,
aga rõõmsa meelega keskest sigi).

2. etendus.

Ühised. Niit. Pärast Pihum.

Niit. Tere ohtu poolt! Kas sinu elu
mitte meister Hobelmann?

Truuta. Ja. Mis te tahate?

Niit. Ütelge aimult, et Niit on siin-
aastapäevaks!

Mõlemad. Mis? Kuidas?

Niit. Ja, nõnda käeb Niit wälja,
kellel niit sõja on jaanud!

Truuta. Tere tute wälja! Niisugune
riikas herra, kes nõnda palju raha
on wõitnud niisuguses ülikonnas!

Niit. See on minu kõigeilufam ja aini-
nukene ülikond ja minul ei olegi teift!

Roofi. Jätke järele!

Niit. Jumala eest!

Drumta. Oh ja heledine aeg! Kas jeda
oleks-uskumus!

Niit. Aga kas mõnda kingseppa
jün ei käinud?

Rihm (valjas). Sabaga täht! Kui
ma mitte varsti rihte nappi ei saa, siis -

Niit. Aa, jäält ta tuleb juba!

Drumta ja Roofi (lähewad pääd rapu-
tades jäh. poole ära).

Rihm (õige wärselt riides, keskelt).

3. etendus.

Niit. Rihm.

Rihm. Kas-see on see poeg, kuo-herra
Hobelmann elab?

Niit. Wend, kas ja mind ei tunne?

Rihm. Hallo, Niit! (Langevad ühes-
teisele kaela.)

Niit (waatleb teda paelaest jalatallani).

Waine mees, kuivas ja walja näed!

Rihm. Sul on küle sellise põhjust, et
investada, kuidas teine wälja näeb!

Niit. Seltfiines; ma näen, meie oleme
oma kapitalidega ilufasti joonde
faanud! Lina, mul läks küle halvasti.

Rihm. Minul läks lõpuks-agi päris
kirjaks, ma istusin kaks kuud
kinni.

Niit. Aga auufasti olen ma üisgi oma
ofa läbi löönud.

Rihm. Ma reifisin Rheiini jõe kallastel.
Tääl on imelikud weinikeldrid.

Kiipea, kui mina rohkem joonud olin,
igakord oli minu rahakott kaadunud.
Arusaamata! Lius läksin ma purjus
pääga ivera külle; ja pidin trabwi
maksama; kui mul midagi enam ei
olnud, jätkiwad nad mind kongi. Uhe-
fönaga, mitte midagi muud, kui ilma
hüüta õnnetusid!

Niit. Meie oleme nüüd mõlemad kerju-
sed!

Rihm. Meie oleme ikefugused wemad.

Niit aga jelle juures ikka toreid ja
rõõmsaid poisid!

Rihm. Jgatahes!

Hobelmann (on juba waremini par-
poolt jõe astunud).

4. etendus.

Indifer. Hobelmann.

Hobelmann. Tubli, noh, jäl kuu-
ten ma ju õige rõõmsatawaid asju!

Niit (Hobelmannile meelitus tehes).

Kas mul on aww herra von Hobelman-
niga raäkida?

Rihm. Kas teie olete see, kes oma tü-
trile kord peitliga järele wiskas?

Hobelmann. See ma olen.

Rihm. Waga rõõmsataw teiega tut-
waks saada!

Hobelmann. Teie olete aga õna raha-
ga küle kaugele jõudnud!

Niit. Just nii kaugele, kui raha ulatar.

Hobelmann. Teie olete oma õnne läbi
akna wälja wifanud!

Niit. Selle pärast wõib õnneti wastapäewa

pühitseda.

Rihm. Andke mulle aga ainult ühe
käärakas!

Niit. Kõigepäält, mis teeb wend Linn?

Hobelmann. Jeda ei peaw- ta mitte
minu käst küsima.

Rihm. Kas ta ei ole mitte teie
wäimees?

Hobelmann. Jätame jeda! Ühe jõe-
naga, tema on kõik oma warandus-
se läbi loonud!

Niit. Ma ei saa aru, kuidas inimene
woib nii kergimeelne olla.

Rihm. See pidi küle ühe lontum ole-
ma!

Hobelmann. Ja kui raha kuni
kabejaja taalrini kokku oli kuida-
nud, siis jättis ta jada kasvit minu
kätte, ja teise fajagi läks ta laia
maailma. Ma arwafin, et ta tana
jälle jua tuleb, aga jelle ajumel on
see kiri jua teie mõlema nimie pääle
joadetud. (wõtab ühe kirja taskust.)

Niit. Meile mõlematele? Aa, jüü-olan
ma uuisihimulik! (Wotab kirja ja
teeb lahti.) Kingjapp, Kas ja ka uuisi-
himulik ole?

Rihm. Müüdugi olen ma uuisi-
mulik!

Niit. Läh, loe jüü! (annab temale kirja)

Rihm. Sa tead - ma ei loe mitte -
häämelega - loe fina! (annab
kirja tagasi.)

Niit. Ma loeksin kõigepuurema hää-
melega, aga ma ei mäista.

Rihm. Mõnuga on jefama lugu!

Niit. Mul tuleb midagi meelde,
ma katfun (Läheb Hobelmannijuu-
de) Herr Hobelmann, teie näite
üks mõistlik viimene olema, ehk
küll wäl mus mõnikord petab.

Hobelmann. Ei, see word ei peta ta
mitte.

Niit. Teie teate, et jefuste wähe peab
olema; teie olete meister, meie Kabe-
kefi oleme jellid (temale lahtist kirja)

ulata des). lugege.

Hobelmann (wõtab kirja). Häämee-
lega taban ma teid sellepoolest aidata
Nüüd. Auu, kellele auu tuleb anda!

Hobelmann (loeb). Armfad jõbrad
ja wenna!

Rihm. Nüüd, jeda ma weel ei tead-
nuis, et see jälle meie wend on! (Häi-
tal Hobelmanni pääle.)

Hobelmann. Aga jeda kirjutas ju
Lüüm!

Nüüd. Ah jo, Lüüm kirjutas jeda!

Hobelmann. Kui häämeelega oleksin
ma tänä teie juures, aga —

Nüüd. Auu, kellele auu tuleb anda!

Hobelmann. Nojah, ma loen ju
häämeelega, mille teeb ju ka auu.
(Loeb). Kui häämeelega oleksin ma
täna teie juures —

Rihm (Hobelmannile). Nareida ei
tobi teie meist ometi mitte! Teie ole-
te ju fiin!

Hobelmann (Kärgitult). Ah, jeda kirju

tab ju Liim!

Rihm. Ah jo, Liim kirjutab seda!

Niit. Seda ma ei teeks-ilmasgi, et
ma teie kuuldus loeksin!

Hobelmann. Kui teie nõndaviisi eda-
fi jäädate, siis ei saa ka mina teie
kuuldus lugema. (Loeb.) "Kui häame-
lega oleksin ma täna teie juures,
aga" —

Niit (Hobelmannile). Nüüd olete teie
juba kaks-korda meie juures-olnud!

Hobelmann (kärgetunalt). Aga seda
kirjutab ju Liim!

Rihm. Ah jo, Liim kirjutab seda!

Niit (ponnib müdagi oma ette).

Hobelmann. Mis teie faäl ponnitate?

Niit. Kingsepp, ole nüüd kord ometi-
wait!

Rihm. Ma ei ole sõnagi lausunud!

Hobelmann. Kingsepp ei näärinud ju
müdagi.

Niit. O, teie si tunne teda nõnda
hästi, kui mina. Tema jonnib omale

nina alla!

Hobelmann. Aga ta ei ole ju midagi ütelnud.

Niit. Aga ta oleks võinud midagi ütelda. Tuleb juft nõnda wälja, nagu oleksite teil meie napp!

Hobelmann. Nüüd olge ometi üks-kord wait! muidu panen kirja ära, mis-woite ik lugeeda!

Niit. Siis wõim mina lugeeda, kui teie kirja käest ära panete?

Hobelmann (panes kirja laua peäle ja kõnnis pahalt ümber laua).

Rihm ja Niit (käiwad tema järel).

Rihm (küüb Niidi käest). Kas-ja mõistad lugeeda?

Niit. Ei. (küüb Rihma käest.) Kas sina mõistad?

Rihm. Ei.

Niit. Nüüd on ta kirja käest ära pannud ja meie ei mõista fürgi lugeeda.

Hobelmann. Ma arwan, et teie teada ei saagi, mis-kirjas-feisab, jett et

teie ipe lugeda ei mõista; Kas teie
ei wõi juis Kapte minnitit wait olla?
Nüit. oo, ka kauemini weel!

Hobelmann. Olge juis wait! (Loeb.)

Kui hämmeclega olekfin ma tänä
teie juures, aga -

Rihm (häkitsett wihafeko jaades, wis-
Kab Kübara maha ja Karjus). Paadan
ja pörgu!

Hobelmann. Noh, mis-teil on?

Rihm. Nüid alles lähel mul jüda
täis, et rätthopp ütles, minä jonnis-
wat.

Nüit. Herr von Hobelmann, ma
teen teil ühe ettepaneku. Et teid
lugemises mitte ehitada ei jaoks,
juis lugege meile kiri ruttu ette ja
meie käbekefi läheme jelleko ajako
wälja. (Lähel ukse poole.)

Hobelmann. Aga kuidas woite
teie juis kuulda, mis minä teas-
tsen? Kui teie wäljas olete?

Rihm. Meie peame jüa jääma!

Niit. Oigus - jeda ei tulnud mulle meelde.
 Hobelmann. Olge nüüd uskors õnneti
 wait! / (Loeb). Kui häimelega olesin
 ma täna teie juures, aga minu
 kurb seisus teeb jeda võimatuks.
 Mina olen haige -

Niit. Teie peate õnneti mõne arstiga
 kõnelema.

Hobelmann. Missäraft?

Niit. Teie ütlete ju, et te haige olete.

Hobelmann. Lood kirjutab ju liim!
 Liim on haige.

Niit. Ja kelle käest see kiri siis õieti
 on?

Hobelmann. Liimi käest!

Pitru. Liimi käest!

Niit. Ah ha - Liimi käest!

Hobelmann (lööb käsi). Ma olen
 haige ja püün Nürnbergi laadafacetis.

Niit. Herra Hobelmann, naruina
 ei peako te mind mitte! Ma
 võin ka häbemata olla. Kuidas
 te võite õnneti ütelda, teie olete

Nürnbergi laaffaretis- ja seifate fiin-
minu kõrsal!

Hobelmann Aga seda kirja kirjutas
ju Lium!

Rihm. Lium!

Niit. Ah ja - Lium!

Hobelmann (loeb). "Ma olen nel-
ja kuu eest, kui ma Wienist ära
läksin, herra Hobelmanni kätte
jada taabrit jätnud -"

Niit. Kes -

Hobelmann. Lium ometi!

Rihm. Lium!

Niit. Aha, Lium!

Hobelmann (loeb). "Herra Hobel-
manni kätte jada taabrit jätnud -"

Niit. See on kaks jada taabrit!

Hobelmann. Ei, ainult üks jada
taabrit.

Niit. Andke andeks, teie lugefite en-
ne! Mina olen herra Hobelmanni
kätte jada taabrit jätnud - siis
lugefite jälle! Mina olen herra

00.
Hobelmanni kätte jada taalrit jät-
nud - see on rookku kaksjada taalrit.

Hobelmanni. Kui esimest jada luge-
jin, eksitafite teie minis, jis korvafin
ma jeta ja jedawüfi tuli teine jada
wälja.

Niit. Selle mooda peate enestest ära
wöörutama.

Hobelmanni. Ärge teie minis ühte -
lugu eksitafite! (Loeb). Herra Hobel-
manni kätte jada taalrit jätnud -

Niit. Niisid juba on kokku kolm jada.

Hobelmanni (Korjall). Ei, ainult üks jada.
Mina pean sellest kinni, mis kirjas seifab.

Rihm. Ei, ei, ainult üks jada taalrit.

Niit. Siis ärge lugege rohkem kui kirjas
seifab, muidu jattute teie juurde walgade
fisse.

Hobelmanni. Laske minis kord lõpule
jouda. (Loeb). Jätanud selleks korraks,
kui teit niifamati enam midagi ei
ole ja teit reifiraha tarwis lähel. Ma
lootan teid enne furma weel näha
jaada. Teie wend Johann küni.

Niit. Kuudas liini?

Hobelmann (waatab allekirja). Ah jo, ta on ihe pää rohkem teinud. Takon. Das liim.

Rikm. Waene mees! Tema käsi on juba nõnda halvasti käinud, et ta ihe pääga enam kanda ei juba.

Niit. Ja mis kiri see siis on?

Hobelmann. Liimi kiri!

Niit. Aha, liimi kiri!

Rikm. Ah jo, mina mõtlefin paberikiri.

Niit. Herra Hobelmann, nüüd andke ruttu see jada taakrit jüa!

Hobelmann. Süis-wõimjite teie küll ihe löbuja päewa jellega teha.

Niit. Ja, jeda tahame meie ka!

Rikm. Aga teist wiisi, kui herra Hobelmann arwab. Meie wiime jelle raha laadfaretti liimi kätte ja mitte prozfigi ei jooda jellest ära!

Liim (hästi ja kordset riides, seisis juba wähe enne pakimapsolje ukse juures.)

5. etendus.

Endised Lium, Paraff Truuta ja
Roofi.

Lium (rustab nende juurde). Wemad,
tulge minu rinnale! (Kaalusab
mõlemal) Tere olite küee logaroid, aga
kruud hinged, päris-kuldapõisid!

Niit. Mi-mis see on?

Pihon. Kas jälles-jimm laadfarit
on?

Truuta ja Roofi (tulewad. pak. poolt)
Lium. Kirii oli pettus! Minna olen
terwe, õnnelik ja minu warandus
on aasta jookkul veel palju kaswa-
nudgi. Kirija olen ma arnult jellepä-
rast kirjutanud, et näha saada, Kas
teid juba õige koha pääl on, ja seda
upun ma nüüd tüiesti. Et teie kärs
kaha mitte ei jaja, seda teadgin ma
juba ette ära, aga ma olen rõõmus,
et ma nüüd teid jäädawalt õnnelikkoo-
wain teha. (Truutale ja Roofile) Min-
ge, looge weini ja praadi!

89.
Truuta ja Rooji (keskelt ääri).

Rikm. Mina veini enam ei joo,
mina joon nüüd ainult nappi.
Ah ja, kuidas Peppiga on, kas on
käes?

Lüü. Muidugi käes!

Rikm. Näita ju!

Lüü (avab ukse par. poolt) Peppi!

Peppi!

Peppi (tuleb par. poolt).

6. ständus.

Endised. Peppi. Parast Truuta
ja Rooji.

Lüü. Waata, need on minu jeltfi-
mehed, kes ühes minuga selle suure
loofi võitnud. Rikkad poisid, seda
on neist näha!

Peppi. Wäga rõõmus, ta oma mehe
wänu lõpuni tundma õppida.

Kätt (wäga peenikeselt) Lubage oma
kännist kätt juueldada ja et teine
käsi mitte pahaks ei jooks (juu-
leb yhti ühte, parast teist kätt) ja ei,

90.
et arimas junde jäät mitte pahaks ii
jaaks — (tahab teha juudeldsa)
Globelmann (Kargab wabel). Ehe, räätt
Jepp!

Lünn. Nüit, mis ja tembutad? Raha
oleme oma wabel jaganud, aga naene on
minu arwates ainult minu pärast!

Nüit. Weng, see on ebausk. ära ole lap-
fik, weng, meie oleme ju feltjimehed!

Truuta ja Roofi (toowad praadi ja
weini).

Lünn (Nüidile). Nüit, miul on jinnuga
nelja jina all palju kõnelda (Truu-
tale ja Roofile) Wiige neis asjad minu
truppa! (Nüidile) Tule, Nüit, mi-
nuga kaaga! (Naitab pah. poole)

Nüit (Roofile, kõsata mõõda min-
nes poolest näpistab, kui ta Lünmiga
pah. poole ära lähes) Oh ja arimas
näkinem!

Truuta ja Roofi (wiivad praadi ja wei-
ni pah. poole, tulewad tagasi ja lä-
hewad par. poole ära).

Hobelmänn (Peppi, Rihma pääle näi-
vater). Tee keda offerohe meie plaani-
ga tuttavaks! (Parimale poolle ära.)

Peppi. Kää kulle, ija!

L. etendus:

Peppi. Rihma

Peppi (walab Rihmale juureff pucliff
wäike klaafi jõe ja pakub temmale).

Rihma. Pakun, kas teil ei ole mitte keiff
klaafi? (walab tasauft nõuri ja jõe
klaafi laua jala külge kinni.)

Peppi. Mis tarwis jeda?

Rihma. Et klass mitte ühes alla ei lä-
heks (jõe) äga ei, jäl näen ma juu-
remat klaafi. (walab juure klaafi laua
päält.) Wäiweste klaafidga on palju
wawwa sisekaldamise juures. (walab
ja jõe.)

Peppi. Koh, arimas jöber, ma loodan,
et teie Daapidi alatjessa jöberaks
meie majale jöate Tee peate jua ela-
ma jääma, peate meistriks-jaama.

Rihma. Mina pean meistriks-jaama?

Peppi. Muudugi. Kuidas likoor wai:

92.
Rihm. Hää, wäga hää! aga üks
palve oleks mul.

Peppi. Mis-palve?

Rihm. Kui teie mulle ühe kahe-
kümnelise kingisite, et ma köit-
si võidjin minna.

Peppi. Misparast jüna? Teie jaate
ju ühe juures kõine palju paremini.

Rihm. Prova, see on ei. Jaa teie arm.
Kodus ei maigi ka kõigiparim jook-
gi. Kõrgis-peal olema, see on lõbu.
Tääl on ka kõigehalwemgi jook mõ-
nus.

Peppi (annab talle raha). Tääh, wõt-
ke! Ma pean aga ütlema, et teie
mind selega kurwastate.

Rihm (wõtab raha). Suidlen teie
kätt!

Peppi. Teie peate mõistlikkuse jaama,
teie peate ümraff parandama.

Rihm. Ei, jeda ei tee ma mitte. See
ei ole mitte waeua wäärt lühisele aja
pääle. Aasta pärast tuleb sabaga tähi

ja siis läheb ilin hukka. Minul on
juba juba ammu selge. Päikesepiir-
Kõnnu astral-tuli on Urioni kuldse-
arvus-planetide süsteemi tähe Kogus
kindlate tähtide kvadrantide kaudu
ekliptika liigijaga jattunud; järje-
likult peab perpendikulaar-ringide
aproximatsioon diagonali läbi
järgmine kommet või sabagataht
maailma purun- tükikama. See on
selge kui laapa wiko!

Pippi. Jätke ringid halpused!
Ma tean juba abinõu, kuidas
teid teiste mõtete päale pöördä; teie
peate naise wõtma. Tääl on näitufeko-
leff proua Liiff, päris kena naesterah-
was; kes äri ühes kaaga toob.

Rikun. Mul ei ole ei naist ega äri
waja. Mis jaoks pean ma weel wä-
mal aastal ennaft waevama? See
ei tafa ennaft enam äri.

Pippi. Püega ei ole midagi päale ha-
kata, teie olete ja jätate raiskultäi-
nud inimelako!

Rihm. Proua, mötelge jabaga taht
pääle -

Peppi. Jätke oma loba ja jabaga
täht! (ära minnes jennele) Sille-
le pean ma oma isa kaula saatma,
see paneb talle vintti aru päha!
(Paremale poole ära)

Rihm (hinnab talle järule) Proua,
jabaga täht!

8. etendus.

Rihm (üksi):

Rihm. See ei uju jabaga tahti, küll
ta saab fitmaid juureks ajama. Ja,
ega joo teadus iga ühe asi ei ole.
Aga ka see, kes vähem härtus, võib
iga päev asju märgata, mis selgesti
näitavad, et itim varsti hukka lähik.
(Keskelt ära)

Niit (paremal poolt).

9. etendus.

Niit. (Kohe pääle jelle) Roofi.

Niit. Lühim annab mulle ainult häid
õpetusi; häid õpetusi olen ma juba

Koolis jaanud, kui ma aga oleüsin
nende järele tabitud kaia.

Roofi (paremalt poolt). Silmapilk!
(õnnele) Ühtelugu antakse käsksid
sin majas! (Tahab kedvelt ära)

Niit (koial teada tagasi). Jäage siias
lahke tüdruk!

Roofi. Ah minge, ega teidgi või ufal-
dada!

Niit. Mis teile pähe tuleb? Rättsepa
trundus peab kõvenemini vastu, kui
kakekõrõne õmbles!

Roofi (õewalt). Ja, kui ma selle
peäle kindel olla võinfin.

Niit. Mees ja jona! Käsi selle päe-
le! (Sirutab käe välja)

Roofi (wastu wõttes). Noh, minugi-
järaff!

Niit. Niis on aji korras! Ma pean
sulle awalit kullit ütlemä. minä ei
oleko minudugi kama sin majas-lä-
bi jaanud.

Roofi. Pöepooleff, sin on tüütaw elu!

Niit. Siin ei tehta muud kui tööd,
jöödake, jöödake ja magatake!
Kas-see mõne kord on? Siin ei teh
ta lõbu, ei lõvda pilli.

Rooji. Oh, ma tunnen jeda! Ma
olin ise mõne aasta kõrtfi tüdruk

Niit (vaimustatult). Kõrtfi tüdruk
olid ja? Oh, nüüd armastan ma jind
kõrts-korda enam! Nüüd on meie
jüdained kooku nõelutud, üksigi tont
ei lahuta neid enam! Kõnnu hom-
minu vana pistame kakkefi plekku

Rooji. Missäpakaft plekku? Teie võite
ju oma sõbrala Linnile ütelda, et teie
mind kaaga võtate.

Niit. Jeda ma ei või teha! Jäta
mulle jee lõbu, ma tahan jinnuga
ära põgeneda!

Rooji. Teie olite pärs-wiguri vänt!
(hüüab keikelt ära)

Niit (pöörab pah. ukse poole) Nüüd
lähen ma koke Linni juurde ja üt-
len talle, et ma enam jia ei jõe-

ah, jäält ka tuleb juba!
Liim (tuleb pah. poolt).

10. etendus.

Niit. Liim.

Liim. Sa oled päris lõrtrus, ja tallad oma suue jalgaodega! Minugi pärast.

Kui ja paremat põlve mitte wälja ei karmata; siis mine, kus tont!

Niit. Wene Liim, ära pane pahaks! Waata, ma jääsin häimelega sinu juurde, aga ma ei karmata seda wälja.

Mul on liim jüdaines, mul on kartus - ühe sõnaga, wene, ma ei karmata seda wälja!

Liim. Waata, et ma sinu tofime sõber olen, siis panein ma sinu jaoks jada taalrit paigale. Seda ei saa ja aga enne kätte, kui ja kusgil ilufasti dretisje oled hakkanud. Rohkem ei saa ja üleüldje minu käest midagi!

Niit. Kuna saan ma see jada taalrit?

Lümm. Kui ja korralikuss ja wirgaks
inimekes-olee jaanus.

Niit (nejele). Süs- ei saa ma eluajal
mitte Krossigi! (Kõvasti) Ma teen
ühe ettepaneku: anna mulle nüüd
neli wiro kaabit, see on mulle palju
arwufam, kui ja päreff kas woi tu-
hat arwakkid!

Lümm. Mitte Krossigi enne, kui ja tub-
~~tu~~ ja korralikuss inimekes-olee
jaanus!

Niit. Noh, joo Jumal jõuga! (Enne-
jele) Nüüd ma ei tea, kas ma pean
talle ütlima, et ma temalt tüduraku
ära meelitan? Ei, mis jaoks tal
seda waja teada on! (Kõvasti) wend

Lümm, jinnuff lakkumise on mulle
raste, aga ma ei kannata seda wälja.

Lümm. Sa saad kõik! Ole ometi mõist-
lik, ja saad äri!

Niit. Seda ei kannata ma wälja!

Lümm. Sa saad waele!

Niit. Seda ei kannata ma wälja!

Liim. Sa jaad lapped!

Niit. Peda ei kannata ma põrmugi wälja! (Jostfel keskelt ära)

Liim. Ta ei kannata mitte wälja, üt-
leb ta! Ta oles kõik minu käest
laanud, mis jüda jowil, agata ei
jõua jeda ära oodata, kuni ta
jälle wäljas wilettufes on.

Rihm. (Waga purjus, tuleb wäljas-ak-
na alla)

11. etendus:

Rihm. Liim.

Rihm. Wend, tee uks lahti!

Liim. (näitab keppu peale). Saäl
on uks! (Süüfil.) No, see on aga
nina täis wõtnud, peab akenit uk-
sest.

Rihm. (tuleb keskelt fige). Seltfiinnes,
tule muu rinnale!

Liim. Sa oled wägewasti wõtnud!

Rihm. Wend, anna mulle kätt!

Liim. Noh, jün on muu käsi!

Rihm. Üks muu! (Luuakse teha)

Wend, Kas ja ka ams minu wastu
oled? Wend -

Liim. Sa jääd minu juurde senikaua,
kui ja elad, mis ja wile tahad?

Rihm. Sa pead aga otjekohene mi-
nu wastu olema, muide lähem ma
ära! (Trigerdab kefkusse poole)

Liim (teda kinni pidades). Kuhu ja
tahad minna?

Rihm. Kõrtji! Ühe nappi pean ma
saama!

Liim. Sa jääd jüa! ja kuulad mind!

(Panab kefkusse lubu ja wõtab wõt-

me ära) Siin on naps wüna ja jüu

üks-taalur! (Panab nappiklaafi pa-

remale poole laua pääle ja taabri

linna kõrvale) Saad ja trefest wõitu,

kui ma jüu üks jätan, ja ei piin-

tu ja nappi mitte ja ei joo seda

mitte ära, jüu saad jüu taabri

omale! Ma jüuwin julle hääd, tee

kaffe läbi, see on jüu kaffus!

Rihm (trifele). Tä panü mind kinni.

Liim (lähel pakennale poolt ära).

12. etendus.

Rihm (riigi).

Rihm. Mis see tähendab? Pa-pami-
-mind kinni! Seda ei oleks tarwis
olnud, ma olen juba kinni olnud
- kui ta veel õppis-oli, olin ma
juba kinni. Vendid, see ei ole ilus film
poolt! (Wälk ja müristamine) Ma
tean, mis ma teen - ma lähen lä-
bi akna välja! (Pumm mäng: waatab
nappi poole, pöörab ära, pöörab jälle uuesti
filmiga poole, siis tagasi, waatab uuesti, astub
aegamööda lähemale, waatab kartli-
kult ümber, pistab filmi nappi klaasi,
lakkub puhtaks, pistab veel paar korda,
hinnu tõuseb, haarak klaasi, rummutab, la-
kub keelega, tipjab, jost väike lõppu, siis
juurema, kühjendab lõpuks klaasi
ühe joonuga, waatab ettevaatlikult
ringi, pöörab tagumise akna poole,
waatab tagasi, lähel tagasi tagasi
lana juure, võtab ettevaatlikult

taabri, pistab taskusse, nuttab an-
na juurde ja hiipab välja.)

A^o 18. Müristamise-kuusika.

(Esirüü langes.)

Kolmas waatus.

I pill.

Wäljas kõrtfi es. Mõned laused ja to-
ed wõõraste jaoks.

1. etendus.

Rihm (üüfi).

Rihm (tuleb eemalt, kosuni nārufelt
rüües, jääb kõrtfi ette jüüma, waatab
fälti). Siit mõista ei wõi! Ainuke
üfi, mida weel ufaldada wõib, on kõrt-
fi fält. Kõik teifid on mind juba pet-
nud. Sabagatält on juba teine aasta
tulemata jäänud ja ilur hukka mine-
mata. Planetide käik on minu ar-

wehkriipju läbi tõmmanud. Koik as-
jad lähewad ikka nõnda, nagu ja
lugugi arwanud ei ole. Ei ja enam
arugi, kui palju weel õnnetusi tulla wõib.
Nüüd pean ma Kerjates-kõrthist kõrthi
kõndima ja pikki filmi uut jabaga
tähte ootama, sest müüdu ei wõi ma
elada, kui maailm hukka ei lähe!

Selle juures on päris-loodana lugu, kui
ja juba meelepärastamiseks pääle pead
mõtlima. Koik need arwete fassimi-
nekud ja igawene ootamine tühib mul-
le juba nüuguseid mõtteid pahaajama.
Uhe käreka pean ma jaama, müüdu
wõin ma patukahituse kätte hukka
minna! Terwer ilmalaotuses ei ole
enam mingi sugust korda. Kui ja
sige ringi waatad, siis näed, et
mitte üksi taewawõlvil asjad segi
ei ole, waid ka jän maa pääl!

4. 17. Laul.

Ei ole ilmao mingit korda nüüd,
Ei see koik on jabatähte käigu juüd!

Kui arwad, et nad kindlasti tulewad,
 Siis tingimata find nad küsivad!
 Mu arwe oli täpilt õige küll,
 Kuid nüüd on järel jäänud ainult null!
 Left ilmi küll oma wana rädafi
 ja minna pean lümf. ma edafi!

Koik muutunud pööraselt ümas-õnjin
 ja halwemaks läinud on õlu ja wõi!
 Ei lahkust ja leia nüüd kõrtside peest,
 Ei ühtegi keldepoolest kõrtsmiku meest!
 Koik kadunud on! Mis hull!
 Ja järel jäänud üks null!

Null, null jne. — (Kohalikud
naljafatimid. — Läheb kõrtsi.)

(Kui Rikun ära kõrtsi läinud, tuleb ta
gaftpoolest Niit, usna rabalates ja nal-
gimud.)

2. etendus.

Niit (üksi).

Niit. Koõmus meel kipus mul usna
 kaduma minema. Mis ja teid, ei saa
 enam jüna kusegilt! Juba mitu päewa
 ilma ivata. Teda ma wiff küll kauda

100.
välja ei kannata! Jünnid ei ole enam
nõnda hääd, nagu enne. Kõrtpüü-
keegi on kitsikes läinud. Aga nende
juures saab siiski vähemalt ulualust
ja õõjse jaheduse vastu kaitset. Kui
ma süüdi läinud juurde oleksin jää-
nud, ehk ma oleksin siiski juba välja
kannatanud.

Laul

Küll kehv on rättsapp tarvaks,
Kee õõja saanud nüüd.

Ei ole enam kombeid tal,

Ei mingit peenet viit!

Nüüd räbalates kerjab ta

Ja fandi-äri aab,

Ta võtab itma häbita,

Mis aga kätte saab!

(Kohalikud naljafilmid)

(Kakab kõrgi minema)

(See filmipilett, kui viit kõrgi uskust
jisse tahab minna, võtatakse Rihm
jäält välja. Rihm langeb Nüüdile selga,
mõlemad kukuvad maha.)

Rihm (kuskumise pääl). Sabagatäht!

Niit. Ei etenduff!

Rihm (ennust üles ajades). Kõrdkmees
wiskab wälja ja sabagatäht ei tule
mitte!

Niit (ehmatusest toibudes). Et teie ker-
gesti kuskufite, ei wõi mitte ütelda.

Rihm (püsti tõustes ja tagasi waada-
tes). Olen ma ehk mõne planeedi
puruko tõuganud?

Niit (kalle otja waadates ja üles kara-
tes). Wend! Kingjapp! Lina oled!

Rihm. Paganä plhta! Niit! (Kae =
hustavad.)

Niit. Päwa olime jälle üle mitme aja
epimeff korda kokku saanud! Left saa-
dik, kui meie lüüsi juureff ära tulime,
ei ole me üksteisest näinud. Wend, meie
oleme küll õnnetus inimised! Mina
olen koguni otja jäänud!

Rihm. Kui astronoomia erami õigust
ei räägi, siis peab inimene õnnetus-
saama!

Niit. Kas tead, Kingsepp, minu on
hinne meelt parandada!

Rihm. Ma olen ka pidanud kõige-
rõbedammatel aegadel wahel selle pää-
le mõtlema. Kui itimas juba niisug-
used pöörased asjad võimalikus on,
et sabaga täht tulemata jääb, siis
peab küll oma rada muutma.

Niit. Kõrsume, ehk läheb!

Rihm. Sabaga täht tulemata jää-
misest oleksin ma, võib olla ehk veel
kuidagi üle saanud, aga et kõrtsumes
minu wälja wiskab - see on enam
kui liig!

Niit. Wenä! Lähtu Liimi juurde ta-
gasi. Kas mäletad veel, ta lubas
meile raha anda, kui me korralik-
kudeks inimesteks saame.

Rihm. Ja, jada tabrit on ta meie
jooks-paigale pannud, jeda mäletan
ma veel selgesti.

Niit. Ja naefid lubas ta meile wõtta.

Rihm. Mulle koguni ühes-lastega ja

Töökojaga

Niit! Ah, minu Roofi tuleb mulle
jälle meelde! Ta on ikka wiff weel
Liimi juures. Kinglepp, lahme Liim
ni juurde!

Rihtu. Minugipärast! Mis ei tee inime
mene meeleheitmise pära! east

Laul.

Uolinnad (õige kugevate ja wena tädes)

Niis kõnnime jät jälle linna,
Ehk jäname ka üksoord janna!
Tääl wõime Liimi poole minna,
Kes-nii lahke mees on alati!

Kõik meil wiltu läät,

Lüda kurwaks jääb,

Liim meid jõeude seab,

Õigel teele weab!

Teepärast wõtkem rutta minna,
Liimi poole kindlalt edasi!

Läheraad teifile poole ära)

(Besriie langes)

II. pilt.

Lüümi töökojas. Läbi akante, mis taga-
peinas, on Niidi ja Rikma töökojad
näha. Niit ja Rikma töötavad akante
all, naesed kõrval, hoiawad lappi.

1. etendus.

Puusjepad (Lüümi töökojas, laulavad
tööd tehes).

Puusjepad Koor.

1. Kas tublimat veel Kusgil meest,
On leida terve ilma seest,
Kui puusjop oma hooliga,
Kes töö teid rõõmsa meelega!
Täl walgub hõõvel nü kui tuul
Ja laulu lööb jäl juures huul!
2. Ja kui ta lõpetanud töö,
Lüs-lõbuso-tarvitab ta töö!
Kes päeval rasket waewa näeb,
Sel lahutust ka tarwis-läeb!
Ja puusjop mõistab maistada,
Mis waba tund võib pakkuda!
Rikma (oma naesele). Kull on aga
õnn, jabaga täht jäi tulemata ia.

maaditü leiab veel praegugi ja meid
 teina pääl oma perekonnaga!
 Nüüd (hüüab läbi akna Rikma pool-
 le). Rikma, müid kutsuti tänä õhtu-
 Lümi pool; Kas jääd warsti valmis?
 Rikma. Situnapikk! Sellid tewad ka
 warsti õhtu.

Nüüd. Mina pean enne veel väikep
 laffed magama kuskutama.
 (Kinglappad ja rätflappad Rikma ja Küdi
 töökodades).

Kinglappade ja rätflappade koost.

1. Kas kodus, külas, ehk teel,
 bi küll kinglappal ial muues meel!
rätflappal
 Pal naaprid wõrgalt käiwad käes-
 kaarid
 Pa-Ratki ka tookab, kui muwate pääl
 lookab
2. Pal künnad elus tundmata,
 Geft haamriga tambis need maani ma-
 ranaga profis ha ta!
 Ja jüs läet tandukewil mees,
 kui tuisater esofi, waba wali ees!
 (Kell löök seith.)

Sellid. Öhtu Käes, laupäeva öhtul
(Lümm ja Peppi tulevad töökotta)

2. etendus

Lümm. Peppi. Sellid.

Lümm (hüüab läbi akna taga poole).
 Tulge meie poole, feltfimehed! Wirgad
 tööle! Wirgad pidule! Päeva tahame
 lõbutsada oled! Kui päevatöö tehtud,
 siis maitsel pidulolu!

Kõis. Kuvrak! Kõisja!

Sellid (seavad töökoja tantsu jaoks
korda).

Niit ja Rihm (stina naestega, Kuum-
magile laps jüles, tulevad jüze).

Kättlepad, Kinglepad ja tüdrukud
(nende järel).

3. etendus

Lümm. Niit. Rihm. Nende naased,
Paulepad, Kättlepad. Kinglepad. Aes-
terakoad.

Act 22. Finale.

Koor. Lõppenud kõisidel nädala töö,
Kätte on jõudnud ju laupäeva öö!

Wingasti töid teha siin ilma fees;
Läbi saab kindlasti igakuu mees!
Lüüm, Nüt, Rihm. Me oleme küll palju käinud

Ja ju mõndagi siin ilma näinud.
Ei me enam longi võtli mõista,
Vaid me teeme kodu tublisti tööda

Kui on aega waff,
Kügutame kaff!

Kui on priske pois,

Puupepp
Rättpepp } saab taft juis!
Kõngpepp

puupepp = }
jga rättpepp = } meister elagu
kõngpepp = }

Ja ta naene lapped ühes ka!
Kõik Elagu! Koorah!
(algaal tänts.)

(Eesriie laugel.)

(Lõpp.)

